

WATER OF LIFE MINISTRIES, GLOBAL

ישוע עשה את רצון האב

Doyle Davidson
דוייל דוידסון

Garden of Gethsemane

דויל דייוידסון נולד בחווה ליד סארקוקסי, במדינת מיסורי בשנת 1932. הוא שימש כחובש קרבי בחיל הים ניבי האמריקאי בזמן מלחמת קוריאה, שהה 27 חודשים ביוקוסוקה שביפן. אחרי שחזר לארצות הברית הוא נרשם ללימודים ב אוניברסיטת מיסורי, למגמת רפואה וטרינרית ב 1958. בדיוק לפני שהתחיל את לימודיו בבית הספר הוטרנרי, אלוהים ביקר אותו, והוא שמע "אני לא רוצה שתהיה וטרינר, אני רוצה שתהיה מיניסטר של הבשורה". הוא לא ציית לאלוהים ביום ההוא והוא המשיך בדרכו לקבלת הדוקטורט ברפואה וטרינרית. הוא עבר לצפון טקסס ושם הקים מרפאה וטרינרית מוצלחת לסוסים.

בשנת 1968 אלוהים עבר בחייו של דויל, ובמשך שנתיים נכחה רוח האל במכוניתו ושאלה אותו מתי יתחיל להטיף את הבשורה. האל כיוון אותו ב 1969 למכור את בית החולים ולעסוק בבשורה ולציית לו. ב 2 לחודש ינואר, 1970 הסתיימה המכירה הסופית של הבית חולים ואז נסע משם מבלי לדעת לאן פניו מועדות. למרות שנולד מחדש כילד קטן, ישוע (ישו) הפך לאל חייו באותו היום ולאחר מכן הוטבל ברוח הקודש ובמים הקדושים. אלוהים שלח אותו לישראל בשנת 1974, אלוהים הורה לדויל להטיף את הבשורה בגן הקבר, ב-16 לחודש יוני, עם מעשים 1:8 שבערו בליבו. בשנת 1980, אלוהים הורה לדויל לדבר אל האנשים בפלאנו, טקסס. הוא הקים את המיניסטריון מי החיים, ובשנת 1982, הוא סגר את המרפאה הוטרנרית שלו.

דויל נקרא כמשרת ושליח של ישוע המשיח. בשנת 2017 אמר לו האל, "בחרתי בך, שלחתי אותך, אל ארבעת פינות העולם בכדי למסור את מילותי ללא ייאוש או פחד".

Water of Life Ministries
P.O. Box 941925
Plano, Texas 75094 USA
www.doyleddavidson.com

**ישוע
עשה את
רצון האב**

מאת דוייל דוידסון

**אלא אם צויין אחרת, כל הציטוטים הכתובים נלקחו מהמלך ג'יימס
הגירסה של התנך.**

הודפס בארצות הברית של אמריקה

@ 1990 מאת דוייל דוידסון

כל הזכויות שמורות

מיניסטריון מי החיים

ת.ד. 941925

פלאנו, טקסס 75094

מיניסטריון מי החיים

הארארה, זימבבואה, אפריקה

הכרת תודה

הייתי רוצה להודות לאנשים
ממיניסטריון מי החיים על התמיכה והעזרה

תוכן העיניינים

1.....	הקדמה
3	ישוע התהלך כאחד אדם
7	ישוע תיקשר עם האב
12	ישוע בשממה
23	ישוע ריצה את האב
29	עשה את רצון האב
35	ישוע שפט כששמע
38	אלוהים לא ישליך אתכם
42	תורת ישוע היא של האלוהים
46	ישוע היה האור
49	ישוע הצניע את עצמו

הקדמה

בחדש נובמבר 1988, קיבלתי מכומר מאפריקה בקשה לקבלת חלק מהקלטות שלנו. אלוהים הינחה אותי שאשלח עשר קלטות הדרכה, ואני שלחתי אליהם. קיבלנו 8 בקשות נוספות לקלטות בחדש נובמבר ודצמבר 1988, ואז קיבלנו 6,000 בקשות ב- 1989.

עד חודש יוני 1990 שלחנו למעלה מ- 88,000 שעות של קלטות הוראה וסגידה ל- 9,000 איש בארצות הברית של אמריקה ול- 18 מדינות זרות.

בחדש אוגוסט 1989, אלוהים הינחה אותי להנגיש בקלטות את הלימודים שהעביר לי בנושא "הבשורה ויתרונותיה" וב- "הדם של ישוע". מאז חודש אוגוסט 1989, שלחנו ללא תשלום על פי הבקשה, קלטת אחת פעם בחדש במשך 20 חודשים, החל מהקלטת הראשונה בסדרה – "הוא קם לתחייה שוב".

אלוהים הינחה אותי לשים את הלימודים מ- "הבשורה ויתרונותיה" ו- "הדם של ישוע" בצורת ספר ולהפיץ את הספרים האלה – שוב, ללא חיוב על פי בקשה.

ב- קוריתים א' 9:9-18, אמר השליח פאולוס:

הרי בתורת משה כתוב: "לא – תחסום שור בדישו".
האם לשוורים דואג האלוהים? (פסוק 9)

או שבכלל למעננו זה נכתב, כדי שהחורש יחרוש
בתיקוה והדש ידוש בתיקוה להשתתף ביבול. (פסוק 10)

אם זרענו לכם דברים רוחניים, מה רבותא בכך אם
נקצור דברים חמריים מיכם? (פסוק 11)

ואם לאחרים יש חלק בזכות עליכם, הלא כל שכן לנו?
אבל לא ניצלנו את הזכות הזאת, אלא סובלים אנו הכל
למען לא נשים שום מכשול לבשורת המשיח. (פסוק 12)

האינכם יודעים כי העובדים בקודש פרנסתם מבית
המקדש ומשרתי המזבח נוטלים את חלקם מן המזבח?
(פסוק 13)

כך גם תיקן האדון, שהמכריזים את הבשורה יחיו מן הבשורה. (פסוק 14)

ברם אני לא ניצלתי דבר מן הדברים האלה, אף לא כתבתי זאת כדי שלי יהיה כך. מוטב לי למות ושלל ישים איש את תהילתי זו לריק; (פסוק 15)

כי כאשר אני מבשר את הבשורה אין לי מה להתהלל, שכן חובה מוטלת עלי ואוי לי אם לא אבשר. (פסוק 16)

אם מרצוני אני עושה זאת, מגיע לי שכר. אבל אם לא מרצוני, הרי שתפקיד הופקד בידי; (פסוק 17)

מה אפוא שכרי? - - בזה שאני מבשר את הבשורה ומציע אותה בלא מחיר מבלי לנצל את הזכות שיש לי בבשורה! (פסוק 18)

זה מה שאלוהים הורה לי לעשות – לבשר את בשורת המשיח ללא חיוב.

אלוהים גילה לי את התורות במהלך 20 השנים האחרונות. אם יש לכם אוזניים לשמוע, הניחו בצד את הגאווה הדתית שלכם, המסורת הדתית שלכם, המסורת שלכם על האדם, הדת שלכם, התיאולוגיה שלכם, ותורתכם בבית ספר ללימודי התנ"ך. הקוריינתיים א' 8:1 אומר לנו שהידע מתפוצץ, אבל צדקה, או אהבה, מחולקים. יוחנן 6 קובע: "זו אהבה שאנחנו הולכים אחרי המצוות שלו." וב- יוחנן 14:23 קובע: "מי שאוהב אותי ישמור את דבריי". האלוהים מתגלית מתוך אמונה לתכלית אמונה, ככתוב: "וצדיק באמונתו אם אתם אוהבים את האלוהים, אתם תשמרו את מילותיו. אם תשמור על מילותיו, אתם תשמרו על חסותו, ואם תשמרו על חסותו, אתם תטיפו את הבשורה, אלוהים ישלח אתכם, ואם אלוהים ישלח אתכם, זה יהיה מכיוון שאתם מטיפים את הבשורה.

אם אתם מטיפים את הבשורה, זה כוחו של האלוהים לישועה לכל אחד שמאמין – ליהודים קודם וגם ליוונים. רומאים 1:17 קובע: כי בה צדקת יחיה."

פרק 1

ישוע התהלך כאחד האדם

בספרים הקודמים שלנו, ראינו שהבשורה של המשיח היא מוות, קבורה, ותחיית המתים של ישוע האל, והבשורה היא כוח האלוהים לישועה לכל אחד שמאמין – ליהודים קודם וגם ליוונים. ראינו שהבשורה היא תמיד ברכה, שהבשורה תמיד עם כוח, והבשורה היא תמיד "כן"!

בספרים הבאים, אנחנו נראה כיצד אלוהים מצא מכנה משותף בין אדם לעצמו באמצעות הבשורה. אנחנו הולכים לראות כיצד ישוע התנהג במשך שלושת הימים שהאירועים של הבשורה התקיימו, ואנחנו עומדים לראות אם אנחנו מאמינים בבשורה, אנחנו יכולים לקבל את הברכות שלו בחיינו.

ישוע למד ציות

בספר זה, נבחן כמה מהאירועים שהתרחשו בחייו של ישוע המשיח לפני המוות שלו, הקבורה, ותחיית המתים. אירועים אלה אינם מדברים באופן מוחלט, האירועים של הבשורה עצמה, אך ישוע היה צריך לעבור אותם לפני שהבשורה היתה יכולה להתקיים. ב- עברים 5:8 מספרים לנו שישוע למד ציות דרך הדברים שהוא סבל או התנסה. אם ישוע לא היה מצייט לאב, הוא לא יכול היה לעמוד בסבל הצליבה.

ב- עברים 2:18 נאמר שישוע סבל שהתפתה. הזמן היחיד בו אנו סובלים הוא כאשר אנו מתפתים שלא לציית לאלוהים. כל סוג אחר של חוויה, לא משנה כמה כואב, זה לא סבל. ישוע סבל - - הוא התפתה - - תוך כדי לימוד לצייתנות.

אני הללתי את אלוהים שהוא לימד אותי כיצד ישוע התהלך על האדמה, כיצד הוא התקרב לצלב, וכיצד הוא הלך בצייתנות לאלוהים.

מה שאני רוצה להראות לכם בספר זה שלישוע תמיד היה כושר תיקשורת מעולה עם האב ושהוא תמיד עשה את רצון האב.

הבשורה שפאולוס אומר לנו ב- פיליפים 2:7 כשישוע בא לעולם, הוא לא עשה לעצמו שום מוניטין. הביטוי בא מהמילה היוונית "קאנו" שפירושו שהוא

רוקן את עצמו מכל הפרבילגיה והסמכות האלוהית שלו. אף על פי שהוא היה אלוהים, הוא לא התהלך כאל. במקום זאת, הוא התהלך כאחד האדם.

ישוע היה אדם

ישוע היה אדם. הרוח של ישוע האדם היה הבן מהשמים, אבל נשמתו וגופו באו ממריה, אימו. הוא ניזון ברחם על ידו מריה, אימו.

ב- רומאים 1:3 אומר שישוע היה "על עודות בנו, ישוע המשיח אדוננו, שלפי הבשר מוצאו מזרע דוד " ב- עברים 2:16 אומר ש "הן לא במלאכים הוא תומך, אלא בורע אברהם". ב- גלטים 4:4 אומר לנו ש "כאשר מלאה העת שלח אלוהים את בנו, ילוד אישה וכפוף לתורה, לפדות את הכפופים לתורה כדי שנקבל את מעמד הבנים." מדהים איך שזה נשמע באוזני הדת, ישוע היה אדם.

עד שישוע היה כבן 30 שנה, הוא לא פעל בכוח האלוהים. היה הבדל בולט בחוכמתו וביכולתו לשאול שאלות, אבל הוא לא הלך בכוחו של האלוהים. הוא לא עשה שום ניסים. הוא לא ריפא אף אחד. הוא לא הקים אף אחד לתחייה. הוא לא הרגיז יותר מדי אנשים. למען האמת, אני לא יכול לומר שהוא הרגיז מישהו.

לאומת זאת שהיה בערך בן 30 שנה, הוא הוטבל בנהר הירדן. כשהוא יצא מהנהר, מתפלל, השמים נפתחו, ורוח האלוהים ירדה לפניו בצורת גוף של יונה.

הוא הוטבל ברוח הקודש ומיד הובל לשממה לארבעים שנה להתפתות. שם הוא צם והתפלל והתגבר על השטן, והוא שב לגליל בכוחו של האל – עם יכולת רוח הקודש.

ב- מעשי השליחים 10:38, השליח פטרוס מספר כיצד האלוהים משח את ישוע מנצרת, בעזרת ברוח הקודש ועם כוח, המילה "כוח" מגיעה מהמילה היוונית "דונאמיס" משמעותה יכולת – במקרה זה יכולתו של האל. התהלך בארץ כשהוא עושה חסד ומרפא את כל הנדכאים תחת יד השטן,

אז, עד שישוע היה כבן 30 שנה, הוא לא פעל בכוח האלוהים. בעקבות הטבלתו ברוח הקודש, הוא עדיין היה אדם, אבל הוא פעל ביכולתו של האלוהים. הוא הלך על האדמה הזאת כדוגמא לנו, ואז הוא הלך אל הצלב.

ישוע סבל מוות

אני רוצה להביט לרגע ב- ישעיהו 53:8-9. בפרק 53 ב- ישעיהו הוא הנבואה הנוגעת לאל ישוע המשיח ולמותו, קבורה, ותחיית המתים, ניבא על ידי ישעיהו 750-700 שנים לפני עלייתו של ישוע לאדמה:

מעוצר וממשפט לוקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ
חיים מפשע עמי נגע למו; (פסוק 8)

ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במותניו על לא חמס
עשה ולא מרמה בפיו; (פסוק 9)

בפסוק התשיעי, המילה "מוות" היא ברבים בעברית. מוות, ישוע מת פיזית, בנפש שלו, וברוחו.

המוות הפיזי מדבר בעד עצמו. הגוף שלו מת ונקבר לשלושה ימים. על פי תהילים 16:10, הגוף שלו לא הושחת. נדבר על זה יותר בספרים הבאים.

הנפש שלו מתה כאשר הובאה למנחה לחטאתנו. ישעיהו 53:10 אומר, "ויהיה חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלה;" נישמת ישוע הוקרבה בכדי שחטאנו יסלחו.

המוות הרוחני התרחש כאשר ישוע נותק מאלוהים. החטא שהוטל על ישוע – חטאיי וחטאתיכם, החטא של בן האנוש שהונח עליו, ניתק אותו מהאלוהים. כשהוא נותק מהאלוהים, הוא ירד לגיהנום.

החטא הוא מה שמבדיל אנשים מאלוהים. זה מוות רוחני, אבל אתם לא בגיהנום. בסופו של דבר לגיהנום, עם זאת, אם אתם סובל מוות רוחני בסופו של דבר אתם תגיעו לגיהנום אתם סבלו ממוות רוחני. כשישוע חטא, הוא נותק מהאב, והמוות הרוחני סיכם את כל המוות הרוחני שבסופו של דבר כלולים - - ישוע הלך לגיהנום.

ישוע סבל מוות, בדיוק כמו שניבא ישעיהו. הוא ידע כשהלך על האדמה שרצון אלוהים היה שהוא ימות, יקבר, ויקום לתחיה. למרות שידענו זאת, ישוע אמר שהוא תמיד עשה את רצון האב.

הפוך את ישוע לדוגמא עבורנו

אנו יודעים שבברית החדשה, האב אמר שכולם ילמדו על האלוהים ושכולם ידעו עליו, מהקטן לגדול. אז אני פשוט אשתף אתכם בכתובים שונים שהאל נתן לי לאורך השנים בסדר שהוא חפץ.

אם אתם מוכנים לקבל את המילים האלה, בסדר, אם אתם דוחים אותם, ישוע אמר שהם ישפטו אתכם. הם לא ישפטו אתכם מכיוון שאני משתף אותם, אלא מכיוון שהם המילים שלו ומכיוון שהוא אמר לי לשתף אותם.

אם מישוהו אחר דיבר על המילים האלה, וזה לא היה על ידי רוח הקודש, או אם אני דברתי עליהן, ורוח הקודש לא היתה מכוונת אותי, המילים האלה לא היו עושות לכם כלום מלבד לגרום למוות, ויש לנו כבר מספיק מזה. אז כפי שאנו רואים בעמודים הבאים כיצד ישוע ניהל את עצמו על פני האדמה, זכור שאלוהים רוצה שאתם ואני נהפוך את ישוע לדוגמא שלנו.

אני יכול ללמד את המילים האלה כיוון שאני הולך בדרך זו, ואני הולך בדרך זו מכיוון שאלוהים חשף אותי לכך. אם אתם יכולים לקבל גילוי של מה שאני אומר – אם אתם תאמינו מה שאלוהים אומר, אתם תקבלו זאת בליבכם, ואתם לעולם לא תפחדו לעשות כל דבר שאלוהים אומר לכם. אני לא אומר שאתם לא תפחדו. אני אומר שאתם לא תפחדו לציית לאלוהים – תתנערו מהפחד. כפי שקיבלת את ישוע המשיח, אתם תתהלכו ע

פרק 2

ישוע תיקשר עם האב

אנו עומדים לבדוק את הדרך בה ישוע תיקשר עם אביו בזמ שהייתו על האדמה. ב- 1973, האב אמר לי, "אני רוצה שתתיקח את התנ"ך, ואני עומד ללמד אותך על בני. אני עומד לספר לך על חייו, והוא עומד להיות דוגמא. אתה עומד להתהלך על האדמה כמו שהוא התהלך." נדהמתי מהמחשבה שאדם יכול להתהלך כמו שישוע התהלך.

הביטו ב- יוחנן 2:6, משפט זה נאמר על ידי השליח יוחנן כאשר רוח הקודש העניקה לו אמירה:

האומר שהוא עומד בישוע, כדרך שהתהלך ישוע
כן גם עליו להתהלך.

מילים אלו היו קשות למוח אנושי - נפש אנושית, כלומר, הרצון, הידע, ורגש – להבין. מכיוון שגדלתי בבית דתי בארצות הברית של אמריקה – ואמריקה היא אומה דתית, נדהמתי לגלות שכל אחד יכול לחשוב שהאדם יכול להתהלך כמו שישוע התהלך על פני האדמה. לא רק שהפסוק הזה אומר שהוא יכול, הוא אומר שכל אחד מאיתנו " ...כדרך שהתהלך ישוע כן גם עליו להתהלך." זוהי חובתינו להתהלך כמו שישוע התהלך על פני האדמה.

אלוהים ישפוט את העולם

מעשי השליחים 17:31 מציין שאלוהים מינה יום בצדקנות בו הוא אישפוט את האנשים על פני העולם לפי האדם הצדיק, ישוע. נדהמתי כשקראתי את הכתובים המתארים כיצד ישוע התהלך ונוכחתי לדעת שאלוהים רוצה שאתהלך כמו שהוא הלך.

הביטו ב- מעשי השליחים 17:30-31:

אלוהים אמנם התעלם מעיתות הבערות,
אך כעת הוא מצווה על כל בני אדם בכל
מקום לחזור בתשובה, (פסוק 30)

שכן יעד יום לשפוט תבל בצדק על ידי איש

אשר מינה, והמציא הוכחה לכל בהקימו
אותו מן המתים, (פסוק 31)

אלוהים ישפוט את העולם – ישפוט את האומות, ישפוט אותם ואתי – ביום
הנגזר על ידי האדם הזה, האל ישוע הקדוש. זה יהיה משפט צדק, ואתם ואני
נקבל גמול בעד שרותינו, נצטרך כמו שישוע התהלך על האדמה.

עתה, אם אינני ירא את האלוהים, אעשה כרצוני. אני אוהב את הכנסיה, או
שלא אומר זאת, אבל הכנסיה של אמריקה היא גוף מרדני. כמעט ואינו מכיר את
האלוהים.

רוב במטיפים במדינה הזאת בקושי מכירים את ישוע או כל מידע נוסף עליו.
הם אינם מכירים את רצון האב. הם עושים כרצונם. לכולם יש תוכנית, ואני
בספק רציני אם רבים מהם שקלו מעולם אם יגיע היום בוא ישפטו בצדק, אם
ישוע הקדוש כדוגמא. אם הם כן ישקלו, הם לא היו עשו את המעשים מרדניים
שעשו על פני האדמה.

אני משתומם על הדת האמריקאית. זוהי אינה נצרות, זוהי רק דת. אני
משתומם על הדרכים המורדניות ובעלות רצון עצמי של האמריקאים הדתיים
וחוסר ההתעניינות על מה שישוע חושב.

גופי אכיפת החוק שלנו, בתי המשפט שלנו, והכנסיות שלנו כולם דומים.
כמובן זה אינו מפתיע, מכיוון שיחזקאל 22 מספר לנו שאם הנביאים לא יצייתו
תחילה לאלוהים, תתקיים נסיגה בכל החברות.

הנסיגה מתחילה עם הנביאים, ומשם ממשיכה לכנסיית האלוהים, ומשם
לשופטים, בתי המשפט ופוליטיקאים, וממשיך מישם לבני אדם. אני רואה חוסר
התייחסות לבני האדם וחוסר התייחסות לרצון האב, גם בכנסיה וגם במערכת
בתי המשפט של אמריקה.

אלוהים שומע אותנו תמיד

כשהתחלתי את לימודי החיים של האל ישוע, כתבתי בערך 24 מאפיינים של
חייו. אחד מהמאפיינים שתמיד הדהים אותי היא הדרך בה ישוע ניהל את עצמו
על פני האדמה. נוכחתי לדעת שהיתה לו תקשורת מושלמת עם האב.

הביטו ב- יוחנן 42-41:11, אני זוכר כשהאב לימד אותי את הפסוקים הללו. זה מלא חיים בליבי, זה כמעט כאילו היה אתמול. אני רוצה שתקראו קטע שמפליא אותי:

הם הסירו את האבן וישוע נשא את עיניו למרום ואמר: "אבי, הודך י שמעתני. (פסוק 41)

ידעתי כי תמיד שומע אתה אותי, ורק למען העם העומד מסביב אמרתי זאת, שיאמינו כי אתה שלחתני. (פסוק 42)

האם אתם יכולים להאמין שאלוהים תמיד שומע אתכם? האם זה מה שבלב שלך? האם זה מה שמנהגי הדת לימדו אתכם? או שלמדתם שאלוהים משך את נוכחותו מכם, מסתיר את פניו מכם, ורוצה תסבלו?

האם אתם יודעים שאלוהים תמיד שומע אתכם? אני לא שאלתי אתכם אם אתם מאמינים בפסוקים האלה או מבינים את הפסוקים האלה. אני שאלתי אם אתם יודעים שהוא שומע אתכם תמיד.

אם אתם יודעים שאלוהים שומע אתכם תמיד, אתם לא תמיד תפחדו. אתם לא תתפללו ואז תשאלו, "אלוהים, שמעת את זה?" הוא שומע אתכם תמיד.

ישוע אמר, "אני יודע שאתם שומעים אותי תמיד," ב- יוחנן א' 2:6 אומר שאם אתם אומרים שאתם מצייתים לישוע, אתם צריכים גם כן ללכת בדרך שהוא הלך. אם אתם תלכו בדרך שהוא הלך, אתם יודעים שהאב שומע אתכם תמיד.

אם אתם יכולים לקבל את זה ברוח שלכם ולהאמין שאלוהים שומע אתכם תמיד, אז תתגברו על הספק וחוסר האמונה שלכם. אלוהים שומע אתכם תמיד! אם אלוהים שומע אתכם תמיד, לא יהיה לכם שום דבר נוסף לדאוג לו.

הכנסיה לא מאמינה

לפעמים אני המום לחלוטין מהעיוורון של ההדרכה הדתית של אמריקה ומעשי הכפירה שהם מלמדים. אם הם באמת, מאמינים שישוע הוא הדוגמא שלנו, ושנחנו צריכים ללכת כמו שהוא הלך, וכשיגיע יום ושנחנו נשפט על פי ישוע וצידקתו. הם היו עושים זאת לשנות את כל הגישה שלהם לנצרות. אין

מצב שאתם יכולים להאמין באלוהים ונאמר שאתם מאמינים באלוהים ולא תלכו כמו שישוע הלך. זה בלתי אפשרי.

אתם אומרים, "ובכן, דויל, אני חושב ככה. אני לא מאמין שאלוהים שומע אותי תמיד. אני לא רואי. אני לא כזה." זו כל הבעיה שלכם. אתם לא מאמינים שישוע הוא הדוגמא שלכם.

הכנסיה לא מאמינה שישוע מת למענכם ושהוא קם לתחיה שנית. הכנסיה לא מאמינה שהוא קידש אתכם והפריד אתכם מאלוהים, ושהוא עשה אותך למלך וכומר בעולם הזה, ושאתה יכול למלוך ולשלוט בחיים האלה דרך ישוע המשיח. הכנסיה לא מאמינה בכך.

יש לנו מורים כוזבים המבצעים תורות כוזבות בתוך הכנסייה באמריקה. תורות כוזבות אלו מתקבלות ומדוברות בשמו של ישוע ללא הרף, ואנשים מאמצים את התורות הללו מכל הלב. פעם גם אני האמנתי להן, אבל אני כבר לא. אין לי זמן לתורות שווא.

אלוהים שומע את תפילותי

ישוע אמר שהוא ידע שהאב שמע אותו תמיד. כשאלוהים לימד אותי את זה ב-1973, הייתי המום מהמחשבה שאלוהים ישמע אותי תמיד. ואז יום אחד, ישבתי ועשיתי מדיטציה על העובדה שאלוהים מקשיב לי ושומע אותי והאוזניים שלו פתוחות לתפילות שלנו.

תוך כדי המדיטציה על נושא זה ועל איך ישוע אמר שהוא ידע שהאב שומע אותו תמיד, חשבתי פתאום – ואני יודע שרוח הקודש חשפה את זה בפניי, "לאלוהים יש תיעוד של כל חטאיי, והוא שומע כל מילה שאני אומר שאינה עושה צדק. אם, כמו שישוע ציטט ב-12:36, עלי לתת דין וחשבון על כל מילה בטלה שאני אומר, אז בוודאי שאלוהים שומע גם את תפילותיי."

עם זאת, לאנשים הדתיים יש דרך מוזרה להתפלל. הם מתפללים כמו שאלוהים נמצא במסע או שהוא לא רוצה לשמוע אותם. הם גורמים לזה להשמע שכל כך קשה להגיע לגן עדן, כשלמעשה אין שום בעיה בכלל. כל שעליכם לעשות הוא להכנס עם אומץ לגן עדן בעזרת הדם של ישוע. אתם יכולים להיות שם בכל זמן שאתם רוצים. למעשה אתם צריכים לחיות שם.

אבל תוך כדי המדיטציה, רוח האלוהים החלה לנקות את הלב שלי ולהוציא ממני את האשפה הדתית. הוא החל ללמד אותי שישוע הכיר את האב ושמע אותו

תמיד, וזה גם אתם ואני יכולים להכיר אותו. זה אדיר לדעת שהאב תמיד ישמע אתכם.

פרק 3

ישוע בשממה

הזכרתי קודם כי ישוע לא פעל בכוחו של אלוהים עד שהוטבל במים וברוח הקודש, הובל אל השממה על ידי רוח הקודש, צם והתפלל וגבר על השטן, רק אז הוא חזר לגליל בעזרת כוח רוח הקודש.

זה נפלא לחשוב שישוע היה אדם והוא הדוגמא שלנו. זה נפלא לחשוב שישוע יכול היה להיות צודק. אם הוא לא יכול היה להיות לא צודק, מדוע השטן טורח לפתות אותו?

ב- חבקוק 2:4 אומר: "הינה עופלה (התנשאה) לא – ישרה נפשו בו וצדיק באמונתו יחיה"; הרוח של ישוע האדם היתה הבן מגן עדן. הרוח הזאת היתה מושלמת וצדיקה. הנשמה והגוף שלו, לאומת זאת הגיעו אליו מאמא אדמה והיה צריך לעשותו הוגן, בדיוק כמו הרוח שלנו, הנשמה שלנו, והגוף יעשו הגונים וישרים. נהיה הגונים כשנלך כמו שהוא הלך.

מי שהולך בדרכי צדק הוא צדיק

ב- מתי 3:13

אז הגיע ישוע מן הגליל לירדן ובא אל יוחנן והטבל אצלו, (פסוק 13)

אלא שיוחנן ניסה להניאו מכך באמרו: "אני צריך להיטבל אצלך, ואתה בא אלי?" (פסוק 14)

השיב לו ישוע ואמר: "הנח כעת, כי מין המראוי שנקיים את הצדק כולו." ויוחנן הניח לו. (פסוק 15)

המילה "צדקות" פירושה היא להיות מוצהרת כצודקת. בכדי להיות מוצהר כצודק, אתם חייבים להיות מובלים על ידי רוח אלוהים, וכל הדברים שתעשו חייבים להיות רצון האלוהים.

לימדו אותנו שצדקות היה מעמד. לימדו אותנו שעשו אותנו צדיקים כשקיבלנו את ישוע המשיח.

לומדים על החיים של ישוע, עם זאת, התחלתי לראות שהצדק הוא באמונה, ושזה נמצא בלב. לאחר מכן ראיתי שישוע היה שליח הצדק. ב- ישעיהו 53:11 מתנבאת על ישוע:

מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק
עבדי לרבים ועוונותם הוא יסבול;

ישוע נקרא שליח הצדק. הרוח שלו היתה הבן מגן עדן, אבל היתה לו נשמה וגוף כמו שלנו. לנשמה ולגוף שלו היו חולשות כמו שלנו, והוא יכול היה להיכנע לפיתויים שעמדו בפניו. מה שהפך את ישוע לצדיק היתה האמונה שלו והצייתנות שלו לאב.

ב- יוחנן א' 3:7 אומר:

ילדיי, אל יתעה אתכם איש: העושה צדקה צדיק,
כשם שההוא צדיק.

האדם שעושה צדק הוא צדיק, ולא מי שיודע את כל ההגדרות של המילה.

הבט שוב ב- מתי 3:15:

השיב לו ישוע ואמר: "הנח כעת, כי מין המראוי
שנקיים את הצדק כולו." ויוחנן הניח לו.

ישוע ניקרא שליח צדק. זה היה רצון האלוהים שיוחנן המטביל יטביל את ישוע בנהר הירדן, ושהוא יגשים את צידקתו של האלוהים, מכיוון שהוא הובל על ידי הרוח וציית.

ישוע ריצה את האב

ב- מתי 17-16:3 ממשיך:

ישוע ניטבל ועלה מיד מין המים. אותה עת
נפתחו השמים והוא ראה את רוח אלוהים

יורדת כיונה ובאה אליו. (פסוק 16)

בעת הטבלת ישוע במים והטבלתו ברוח הקודש הוא שמע את זאת:

והינה קול מין השמים אומר: "זה בני אהובי
אשר בו חפצתי." (פסוק 17)

זה ריצה את האב שישוע היה חייב להיטבל במים וברוח הקודש, והאב אמר כך. ישוע הוא הדוגמא, והטבילה במים וברוח הקודש גם ריצו את האב. זיכרו שב- יוחנן א' 2:6 אומר לנו: "האומר שהוא עומד בישוע, כדרך שהתהלך ישוע כן גם עליו להתהלך."

ישוע הובל על ידי הרוח

על פי לוקס 3:23, "כבן שלושים שנה היה ישוע כאשר החל בפעלו." ואחר כך, ב- לוקס 4:1, אנו רואים:

בהיותו מלא רוח הקודש שב ישוע מין הירדן,
והרוח הובילה אותו במידבר (פסוק 1)

במשך ארבעים יום כשהשטן מנסה אותו.
באותם ימים לא אכל מאומה, וכאשר הגיעו
לקצם היה רעב. (פסוק 2)

האב שמח שישוע יצא מהמים שהוטבל ברוח הקודש. האב שמח באופן שווה שהוא נכנס לשממה לארבעים יום להתפתות על ידי השטן. ישוע היה עדיין צדיק, והוא היה צדיק מכיוון שהוא עשה את כל הדברים שאלוהים ציווה עליו לעשות. הוא הובל על ידי רוח האלוהים. להיות מובל על ידי הרוח הכוונה ללכת עם האמונה.

ישוע התפתה מהשטן

ישוע הובל על ידי הרוח לשממה במשך ארבעים יום להתפתות על ידי השטן, כפי שאומר לוקס 4:2:

במשך ארבעים יום כשהשטן מנסה אותו.

באותם ימים לא אכל מאומה, וכאשר הגיעו לקצם היה רעב.

בסיום הארבעים יום, התרחשו שלושה פיתויים שרוח הקודש חשבה שזה די חשוב לתייעוד. הם תועדו על ידי מתי ולוקס, והשליח פטרוס מספר לנו שאנשי אלוהים הקדושים כתבו רק כאשר רוח הרפאים עברה עליהם. לכן עלינו לשים לב.

ב- לוקס 4:3 מתחיל:

אמר לו השטן: "אם בן אלוהים אתה, צווה על האבן הזאת שתהא ללחם." (פסוק 3)

השיב לו ישוע: "הן כתוב, 'כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם'." (פסוק 4)

ישוע התפתה במשך 40 יום, הובל על ידי רוח הקודש, והשטן ידע שהוא רעב. הוא צם במשך 40 יום. השטן אמר: "צווה על האבן הזאת להפוך ללחם"

למעשה הוא אמר, "אני רוצה שתשתמש לרעה בסמכותך." ישוע ענה לו, באומרו, "זה נכתב"

ישוע לא פשוט שלף את תגובתו מספר דברים 8:3 וציטט אותו. ישוע דיבר אך ורק על מה שהוא שמע שהאב דיבר. ב- יוחנן 7:16, ישוע אמר שהתורות שלו הן אינן שלו. ב- יוחנן 5:30, הוא אמר, "לפי מה שאני שומע, אני שופט." ב- יוחנן 14:24, הוא אמר, "המילה שאתם שומעים היא לא שלי, כי אם של האב אשר שלחני."

ישוע דיבר רק על מה שהוא שמע כשהאב דיבר. האב, על ידי רוח האלוהים, התגלה לפניו: "... זה כתוב שהאדם לא יחיה על לחם לבדו, אבל על פי כל מילה של אלוהים." ישוע, על ידי רוח הקודש התגבר על השטן עם האמונה.

כל ממלכות העולם

ב- לוקס 4:5 ממשיך:

העלה אותו השטן אל מקום גבוה והראה

לו ברגע אחד את כל ממלכות תבל.

אנשים דתיים אומרים שהשטן לא יכל להוביל את ישוע סביב. הם אמרו, "הוא לא יכל אפילו להוביל אותי; אני 'קניין דם'." אתה אולי קניין דם, אבל לפני שישוע מת, נקבר, וקם לתחייה שנית, הוא התגבר על השטן, ובכדי להתגבר על השטן, הוא היה צריך להלקח אל ההר.

הביטו ב- לוקס 4:5 שוב:

.... והראה לו ברגע אחד את כל ממלכות תבל.
(פסוק 5)

אמר לו השטן (פסוק 6)

ישנם אנשים שהם כל כך "קדושים" שהם לא חושבים שהשטן יכול לדבר אליהם. השטן אמר לישוע:

... אתן את כל השלטון הזה, ואת כבוד הממלכות
האלה ... (פסוק 6)

כל הכוח, כל הסמכות של מה? כל הממלכות של העולם, וכל הכבוד שמלווה אותם. השטן דיבר על האדם משמיים, ישוע. והוא ידע מי שהוא היה.

שמעתי אנשים אומרים שהשטן לא ידע מי הוא ישוע עד שהאב אמר, "אתה הבן האהוב שלי; אני שמח בזה." אם זה כן, למה השטן, דרך הורדוס המלך, ניסה להרוג את ישוע כתינוק? אנשים מדהימים אותי בבורות שלהם.

השטן ממשיך, ב- לוקס 4:6:

.... כי לי נמסר השלטון;

מי העביר את הסמכות לשטן? אדם, כשהוא לא ציית לאלוהים. זה היה רצון האלוהים שאדם אינו מציית לו. זה היה חלק מהתוכנית של אלוהים לפייס את האדם עם עצמו שאדם לא מציית לו. עוד יותר מדהים שלא־אלוהים היתה התוכנית מיסוד האדמה. נסתכל על תוכנית האלוהים בספר הבא, "תוכנית הפיוס של אלוהים"

לכל מי שרוצה אני אתן

אז השטן אמר, ב- לוקס 4:6:

.... ואני נותן לכל מי שאני רוצה.

אנשים דתיים יגידו לכם שהשטן לא יכול לומר את האמת, ושכל מה שהוא אומר הוא שקר. אם זה נכון, ישוע פשוט היה צריך לכנות אותו שקרן.

או שישוע היה מבולבל, או שלאנשים הדתיים יש בעיה עם התנ"ך.

השטן סיים, ב- לוקס 4:7:

לכן אם תשתחוה לפני, לך יהיה הכל.

ישוע צם 40 יום, תוך כדי ניסיון פיתוי של השטן, ואז אמר לו שהוא יתן לו את הכוח – הסמכות – על כל ממלכות העולם.

ישוע היה עבד צדק, למרות זאת, והאב ידע שהוא לא מתכוון ליפול. מדוע? מכיוון ב-ישעיהו 42:1 מצטט שהאב גרם לישוע לעמוד.

הבט ב- ישעיהו 42:1:

הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי
רוחי עליו משפט לגויים יוציא;

זאת הנבואה על ישוע. בנבואה הזאת, אלוהים אמר שהוא מקיים את ישוע. רוח הקודש הובילה את ישוע לשממה בכדי להתפתות לשטן במשך ארבעים יום, ובסוף הזמן הזה, השטן אמר, "אם כן תעבדו לי, הכל יהיה שלכם."

סיגדו את אדונכם הוא האלוהים

הבט בישוע' ענה, ב- לוקס 4:8:

השיב לו ישוע: "כתוב, 'ליהוה אלוהיך
תשתחוה ואותו לבדו תעבוד'."

שוב, ישוע לא ציטט בפשטות ספר דברים 6:13. ב- יוחנן 6:63, ישוע אמר, "הדברים שדיברתי אליכם, הם רוח והם חיים."

רוח הקודש נתנה לישוע את המילים לדבר:

... בוא אחריי, שטן: כי זה כתוב, תעבדו את האלוהים, ואותו רק תשרתו (פסוק 8)

השטן אמר, "אתה עייף, אתה רעב, אתה נמצא פה כבר ארבעים יום; עכשיו אני אכבד אותך ואתה לא תצטרף לעבור את זה יותר." אני לא יודע מה בדיוק הוא אמר, אבל יכול להיות שהוא אמר.

כל מיניסטר יובא פנים מול פנים עם המצב הזה. אתם תתפתו להשתמש לרעה בסמכות, והשטן יציע לכבד אתכם. כל שעליכם לעשות הוא להתפשר על הבשורה ולהשתחוות לארגונים דתיים – לרוח הדתית, ואז תהיו של השטן. הוא גם יכבד אתכם. זה מה שקרה באמריקה. וזה מה שקרה בכל רחבי העולם.

אנשים דתים אמרו לי שללא תמיכת האדם, אני לא אגיע לשום מקום. אלוהים אמר לי שאם אסתמך על תמיכת האדם אני לא אגיע לשום מקום. ולכן אמרתי "אמן, ישוע, בוא נתקדם ביחד."

לא תפתה את האל

קראנו על הפיתוי השלישי ב- לוקס 4:9:

הביא אותו לירושלים, העמידו על פינת גג בית המקדש ואמר לו: אם בן האלוהים אתה, השלך עצמך מכאן למטה, (פסוק 9)

שהרי כתוב, 'כי מלאכיו יצווה לך לשמרך' (פסוק 10)

על כפיים ישאונך פן תיגוף באבן רגלך. (פסוק 11)

השיב לו ישוע: "הלא נאמר 'לא תנסה את יהוה אלוהיך'. (פסוק 12)

לאחר שגמר השטן את כל ניסיונותיו סר מעליו עד לעת מועד. (פסוק 13)

במילים אחרות, השטן אמר לישוע, "ובכן, אתה מצטט לי את הכתובים, כעת אני מתכוון לצטט לך. קפוי, מכיוון שכתוב שאלוהים נתן למלאכים שלו לשאת את האחריות עליך. אני אצטט את המילה בדיוק כמוך."

מה השטן עשה? הוא הוציא את הכתובים מהקשר; הוא משך וסיבב אותם, וזאת הדרך של השטן. זה לא משנה מי אתם; אם אתם מסובבים את הכתובים, השטן מדבר מהפה שלכם.

ישוע ענה, " ... אני לא אפתה את האדון הוא האלוהים." לסובב את הכתובים, להוציא מהקשר ולא להשתמש כראוי, פרושו, לפתות את האלוהים.

מלא ברוח הקודש

כעת, רציתי להראות לכם שבזמן שישוע היה בשממה - - מהזמן ב- לוקס 4:1 שהוא הובל על ידי הרוח עד לזמן ב- לוקס 4:14 שהוא חזר לגליל, חל שינוי בנפשו של ישוע ובגופו.

ב- לוקס 4:1, אמרו לנו שישוע היה "מלא ברוח הקודש". בפסוק 14, הוא חזר, "בכוח של הרוח" במשך הארבעים יום, הוא צם, התפלל, וציטט לעולם את דיברי האלוהים לשטן.

אתם לא יכולים לשכנע אותי שאלה הפעמים היחידות שישוע ציטט את המילה לשטן - הן שלושת הפעמים עליהם קראנו. הוא התנגד לו בעזרת אמונתו במשך כל הארבעים יום. בצורה זו הוא נשמר מנפילה בפיתוי. מה ישוע אמר לתלמידים בגן גת שמנים? "התפלל..." מדוע? " שאתה לא נכנס לפיתוי."

ישוע הצניע את נשמתו בצום

בנוסף, ישוע צם במשך ארבעים יום. ב- ישעיהו 58:6 אומר:

הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצובות רשע
התר אגודות מוטה ושלה רצוצים חפשים
וכל מוטה תנתקו;

נשמתו של ישוע לא היתה זקופה בתוכו. הוא היה מלא ברוח הקודש, והרוח שלו היתה הבן מהשמיים, אך נשמתו וגופו היו מאימו שעל פני האדמה. אנשים דתיים לא יכולים לראות שישוע הוא באמת הדוגמא שלנו, הוא היה חייב לציית ב- תהילים 35:13 והצניע את נשמתו בצום.

עיניו בפרק העשירי במעשי השליחים. קורנלוס, המפקד הראשי של האגודה האיטלקית, היה אדם אדוק, אדם שירא את אלוהים עם כל ביתו ונתן "נדבה לאנשים, ותמיד התפלל לאלוהים." כשפטרוס שאל את קורנלוס מדוע קורנלוס שלח אליו, קורנלוס ענה, ב- מעשי השליחים 10:30:

"לפני שלושה ימים התפללתי בביתי בדיוק
בשעה הזאת, בשלוש אחרי הצהריים, והינה
עמד לפני איש בלבוש מבהיק, ...

אלוהים שלח את פטרוס להטיף את הבשורה לקורנלוס בגלל שקורנלוס תרם רבות, ותמיד התפלל לאלוהים, וצם.

אם אתם מצפים לקבל משהו מאלוהים, אתם תצטרכו לעשות את אותו הדבר.

כוחה של הרוח

אז, בין לוקס 4:1 ולוקס 4:14, ישוע עבר ארבעים יום של צום ותפילה, והוא חזר בכוחה של הרוח. הוא נכנס למידבר מלא ברוח. הוא חזר חזרה בכוחה של הרוח. היה שינוי בנפשו ובגופו במהלך הארבעים יום, מכיוון שהוא השתנה מלהיות מלא ברוח להיות בכוח הרוח.

הוא הגיע לנצרת, איפה שהוא גדל, והוא הלך לבית הכנסת. כמנהגו, הוא עמד וקרא. האנשים זיהו אותו כבנו של יוסף. הם לא ידעו שהוא המשיח. הוא לא ניראה שונה לאחר שצם ארבעים יום. יכול להיות שהוא איבד קצת במשקל, אבל התנ"ך לא אומר.

מסרו לו את הספר של הנביא ישעיהו, ועל פי לוקס 4:18, הוא קרא,

"רוח אדוני עלי, יען משח אותי לבשר ענווים.
שלחני לקרוא לשבויים דרוּר, ולעיוורים פקח
קוּח; לשלח רצוצים חפשים, (פסוק 18)

לקרוא שנת רצון ליהוה. (פסוק 19)

במילים אחרות, הוא אמר, "מה שרק דיברתי זה מה שמקובל. שום דבר אחר - - שום צורה אחרת של הטפה - - הם מקובלים, וביליתי ארבעים יום בצום ולמדתי אך ללכת בצייתנות לאב."

הם התמלאו בזעם

ב- לוקס 4:20 ממשוך:

לאחר שגלל את המגילה, החזירה לגבאי והתישב. עיני כל הנוכחים היו נושאות אליו.

כולכם יודעים מה קרה. העיניים של כל האלה שהיו בבית הכנסת היו נעוצות בו, והוא אמר להם, בפסוק 21.

היום נתמלא הכתוב הזה באוזניכם.

הוא המשיך לדבר, והם התרגזו מאוד. פסוק 28 אומר:

כל הנוכחים בבית הכנסת נתמלאו כעס בשומעם את הדברים האלה.

היה זה ממנהגו לקרוא. הם מעולם לא זעמו כך לפני. הם לא היו מוסרים לו את הספר אם הם כעסו. פסוקים 29-30 אומר לנו שהם:

הם קמו והוציאו אותו אל מחוץ לעיר, והובילוהו אל ההר אשר עירם בנויה עליו, כדי להשליכו למטה. (פסוק 29)

אך הוא עבר ביניהם והלך לו. (פסוק 30)

תהילה לישו - - זה, חברי, פוסק! ישוע עבר בקירבם והלך בדרכו.

ישוע ריצה את האב

כעת, הנקודה החשובה במה שכרגע קראנו היא - - ישוע תמיד ביצע את רצון האב, וכל מה שעה ריצה את האב. אפילו ריצה את רצון האלוהים שאנשי בית הכנסת רצו להרוג אותו.

ארבעים הימים בשממה, בצום ובתפילה היו ההכנה של ישוע לכהונה למינסטריון, וכל האב יכין אותו. הוא לא ישלח אותך להטיף ויאפשר לך לההרס.

האלוהים יוביל אותך למקום בו הוביל את ישוע. כך הוא עשה איתי. הוא לימד אותי ואז יכולתי ללכת לההלך עם כוחה של רוח הקודש, אלוהים שלח אותי לכנסיה המתודיסטית לשלוש שנים. צברתי כוח רב, וכשיכולתי ללכת עם כוח מספיק בכדי לתקן העיר פלאנו - טקסס, הוא הוביל אותי לכאן.

הוא אלא הביא אותי לכאן מכיוון שהטפתי מילים טובות, מכיוון שלפעמים לא יכולתי לגרום למילים לצאת מפי. הוא הביא אותי לכאן מכיוון שצייתתי לו. אני רוצה שתדעו את דרכי האלוהים. אני רוצה שתראו את רצון האב. אני רוצה שתראו שציות לרצון האב זה מה שהפך את ישו לשליח צדק.

חשבתי שהאלוהים יכה בי בפעם הראשונה שאמרתי ישוע נאלץ להיות צדיק. אחרי הכל, ידעתי רוחו של ישוע תמיד היתה צדיקה. לעומת זאת, צדיקות היא ביצוע רצונו של האב.

אתם יכולים להעיד על עצמכם כצדיקים. וזה יהיה אי צדקנות כמו כל אדם על פני האדמה. להעיד על עצמכם כצדיקים אין לזה שום קשר אם להיות צדיקים. צדיקות זה להיות מובל על ידי הרוח.

ב- רומאים 8:4 אומר לנו:

כדי שחוקת התורה תתקיים בנו, המתהלכים
לא לפי הבשר אלא לפי הרוח

צדקת החוק נתקיימת כשאתה הולך אחרי הרוח, וישו הובל על ידי הרוח אל השממה בכדי להתפתות לשטן.

פרק 4

ישוע ריצה את האב

ישוע הובל על ידי רוח הקודש. ישוע תמיד ביצע תא דברים שריצו או האב. הבט ב- יוחנן 8:28. אלו הדברים שישוע אמר בכדי לשבח:

אמר להם ישוע: "כאשר תרימו את בן האדם אז תדעו כי אני הוא וכי אינני עושה דבר מתוך עצמי, אלא על פי מה שלימדני אבי – את זאת אני מדבר. (פסוק 28)

ושולחי הריהו איתי. הוא לא עזבני לבדי, כי את הטוב בעיניו אני עושה תמיד." (פסוק 29)

זיכרו שב- יוחנן 11:42, ישוע אמר שהאב תמיד שמע אותו. כאן, ישוע אומר, "ידעתי כי תמיד שומע אתה אותי, ורק למען העם העוד מסביב אמרתי זאת, שיאמינו כי אתה שלחתני." וב- יוחנן א' 2:6, השליח יוחנן אמר כשדרך שהתהלך ישוע כן גם עלינו להתהלך.

אם נהלך כמו שישוע התהלך אלוהים תמיד שומע אותנו ואנחנו תמיד יכולים לעשות את הדברים שירצו אותו ולא שום דבר אחר. זה לא ניסיון וטעיה. זה לא "להרוויח קצת, להפסיד קצת". זו היא אחווה מושלמת עם האל, צייתנות מוחלטת, לעשות את מה שהאלוהים רוצה שנעשה. הדברים היחידים אותם תבצעו אלה הדברים שירצו את האלוהים.

עתה, אם תעשה את מה שירצה תא האלוהים לא תרצה את עצמך. אלוהים יבחן אותך בכל דרך לפני שיתן לך אחריות רבה, אתה תגלה האם אתה רוצה לרצות את עצמך או האם אתה תמיד תרצה לעשות את הדברים שירצו אותו.

אני לא מודע לשום דבר בחייו כיום שאינו מרצה את האלוהים. אילו היה כן, הייתי מבקש את האלוהים לעשות משהו בנדון. אני לא אומר לכם שאני לא עושה שום דבר – אני אומר לכם שאני לא יודע על שום דבר.

אם הייתי עושה משהו שאינו מרצה אותו, תוך כדי כמה שעות הוא יאמר לי. זה אינו לוקח לאל הרבה זמן לדבר אלי. בעבר היה לוקח לו הרבה זמן. אבל

כיום אינני מפקח לאמר לו באומץ שכיום אני עושה הכל בכדי לרצות את האלוהים.

האם אתם יודעים כיצד אני יודע מה שאני עושה היום זה לרצות את האלוהים? מכיוון שאני אומר זאת באומץ.

אם אתם באומץ, ללא בושה, מול כל האנשים, תאמרו שאתם מרצים את האלוהים, ואתם אינם דוברי אמת, אלוהים יפיק אתכם ויאמר, "חכו רגע, אני אראה לכם שאתם לא מצייתים לי." מלעולם על תחשבו שאתם יכולים לרצות את עצמכם.

בכל פעם שאני אומר זאת, אני אומר, "ובכן, הללו את אלוהים, אנחנו נווכח בזאת, הלא כן?" אבל אני יודע מה מרצה את האלוהים. וזה מברך אותו שאתם ואני מצייתים לו וסומכים עליו.

למד לסמוך על האלוהים

מיד אחרי שהפכתי לנוצרי, הייתי בחוותי שבמיסורי. בחוותי היה אסם עם גג מפח. בצד אחד של האסם היה קו גג נמוך, אבל בצד השני, הגג צנח בפתאומיות שבע וחצי מטר לכיוון האדמה.

מספר מסמרים בלטו מהפח שעל הגג, לכן ביקשתי מאבי להחזיק את צידו האחד של החבל בזמן שאני צעדצי למטה לכיוון הקצה של הגג ומסמרתי את הגג בחזרה במקומו. לקחתי את הפטיש שלי וכמה מסמרים וחבל, ואבי ישב על גג האסם מחזיק את החבל בזמן שאני ירדי לקצה הגג.

בזמן שישבתי שם אלוהים דיבר אלי, "אתה סומך על אביך שעל פני האדמה שישמור עליך על האסם." אני אמרתי, "כמובן, הוא לא ישחרר ואתי." אלוהים, "למה אינך סומך עלי בצורה זאת?" אני אמרתי, "אתה בטח מתלוצץ."

אלוהים נתן לי כמה שיעורים מעשיים. שם הייתי, שבעה וחצי מטר מעל האדמה, יושב על קצה הגג, מחזיק בחבל, ואלוהים אמר לי, "אתה סומך על אביך שעל פני האדמה שישמור עליך שם למעלה. זו היא הדרך בה אני רוצה שתסמוך עלי - - לסמוך עלי כשאתה תלוי על צוק, עומד ליפול, אני לא אתן לך ליפול."

מעולם לא שכחתי מה אלוהים אמר לי, למרות שזה היה לפני עשרים שנה. אני זוכר זאת, אבל אני אפילו לא זוכר מתי קיבלתי את ישוע.

זה חשוב לזכור שאתה יותר מסתם ניצול. זה חשוב לזכור שהמילים שאלוהים מדבר לליבך ועל האמונה בו, מכיוון שהאמונה באלוהים היא הדבר הנפלא ביותר שאתה יכול לעשות. האמונה בו תשמור עליך.

אני מלמד אתכם להאמין באלוהים ותמיד לעשות את הדברים שמרצים אותו. כשאתם עושים את הדברים שמרצים את האלוהים, ואתם לא עושים שום דבר אחר מלבד הדברים שמרצים אותו, הוא תמיד יברך אתכם. הוא יגן עליכם. המלאכים שלו יהיו אחראים עליכם ולא יתנו לכם לנפץ את רגליכם על סלע. אבל אתם צריכים ללמוד לסמוך על האלוהים.

השליח פאולוס אמר שהוא למד להיות מסופק בכל מצב שהוא נמצא. הוא לא אמר שיום אחד הוא ניצל ומיד היה מסופק. הוא אמר שהוא למד להיות מסופק.

אלוהים יבחן אותך

המילה "למידה" משמעותה "עם הוראות ועם נסיון." אתה לומד תוך כדי התנסות. אתה תמצא את עצמך במצב, בו אתה תקשיב לאלוהים ותסמוך עליו, והוא ינווט את דרכך.

אלוהים יבחן את נפשך כל יום. הוא יבחן אותך בכל מערכות היחסים. הוא יבחן כל מה אתה עושה בכדי לגלות אם אתה מקשיב לו. אם תמיד תרצה אותו, אז אחרי שתעבור את המבחן, הוא יאמר, "ובכן המבחן נגמר ועכשיו הברכות הן שלך."

רוב הנוצרים אינם מאמינים בזאת. הם לומדו שישוע נבחן בכדי שהם לא יצטרכו להבחן. תנו לי לומר לכם, אתם תבחנו כל יום על ידי האלוהים. כל בוקר אלוהים יאמר, "ובכן, אנחנו נוביל אתכם היום במסלול של הצדיקים."

השטן ניסה להסיט אתכם

כשאלוהים יוביל אתכם בדרך הצדיקים השטן עוד בכל יציאה, ואומר, "בוא לכאן, בוא לכאן." ישנה יציאה בכל ארבעה וחצי מטרים (15 רגל). אם תסתה ותצא מהמסלול, השטן יתפוס אותך.

אינני מנסה להפחיד אתכם; אני מנסה בפשטות לאמר לכם לא להקשיב לכל הקולות שאתם שומעים. השטן יגיע וינסה הכל בכדי להסיט אתכם.

יום אחד בעת הילול ותפילה לאל, שמעתי את השטן אומר, "אני עומד להרוג אותך היום." אני אמרתי, "לא, אתה לא!" הוא אמר, "את עשית משהו שאינו מרצה אותי, ואני עומד להרוג אותך."

אני אמרתי, "לא, אתה לא, שטן! אני יודע מי אתה. אני מכיר את הקול שלך. אני מרצה את אבי הנשמות, לא אותך." כך זה נמשך במשך חמש או עשר דקות, ואז הוא עזב אותי.

זו היא הדרך בה השטן ידבר אליכם. הוא ניסה לשכנע אותי שהוא האלוהים, ושאני עשיתי משהו שאלוהים לא אהב, ושהוא מתכוון להרוג אותי בשל כך.

יהיו לכם התקפות שכאלו. אני אינני מפחד יותר כשההתקפות האלו מגיעות. אני פשוט אומר, "לא, אתה לא. אני מכיר את האב שלי. ואני תמיד מבצע את הדברים שמרצים אותו." השטן לא אמר לי במשך כמה חודשים שהוא עומד להרוג אותי.

לא רק שהוא אמר לי את הדברים הנ"ל, הוא גם ניסה אותם. הגבב בא להרוג, לגנוב, ולהרוס. אם תכנע לשטן, הוא ינצל אותך. אתה צריך להתנגד לשטן כשהוא מגיע. אתה לא יכול לתת מקום לשטן.

הנח את חייך

תנו לי לומר לכם משהו. אני סיימתי את לימודיי באוניברסיטת מיסורי בשנת 1962, אחרי ששירתי בנייבי האמריקאי במשך ארבע שנים. ביקרתי מחוץ לארצות הברית, והגשמי הרבה דברים בחיי. והיתה לי הצלחה רוחנית מרובה.

כשהתחלתי ללמוד על ציות לאלוהים, וגיליתי שאלא אם כן הציית לו אני עומד להיות ילד לא חוקי, נאלצתי להחליט כמה החלטות. נאלצתי להחליט אם אני רוצה לעקוב אחר האלוהים או לא. ישבתי והתחלתי לחשוב.

לא היו לי בעיות בעולם כשקבלתי את ישוע. הייתי חוטא, הגדול ביותר מביניהם, אך שום דבר לא הטריד אותי במיוחד. לא הייתי חולה. אף אחד במשפחתי לא היה חולה. לא היו לי בעיות כלכליות. למעשה, הייתי בר מזל.

אבל אלוהים ביקר אותי במשך שנים עשרה שנים, ובשנתיים האחרונות - - 1968-1969, אלוהים דיבר יום ולילה. למעשה, אני יודע עתה שהוא שלח מלאך האלוהים שישב בכיסא הקדמי של הרכב שלי.

תפעלתי מרפאה וטרינרית שהתמחתה בסוסים בצפון טקסס, ובאיזורים אחרים בארצות הברית, ונהגתי אלפי קילומטרים. המלאך ישב במכונית יום ולילה.

בכל פעם שנכנסתי למכונית הוא היה שם ושאל, "למה אינך מטיף את הבשורה? למה אינך מציית לאלוהים?"

הייתי מתוסכל מאוד, חשבתי, "למה שלא תצא מהמכונית שלי? למה שלא תעזוב אותי במנוחה?" אבל אני מודה לאלוהים שהוא לא עזב.

שקול את חייך

נאלצתי לשקול את החיים אותם חייתי. נאלצתי לשקול את הדברים אותם ראיתי בכתבי הקודש. נעשה לי ברור למדי שאם כיתבי הקודש מתכוונים למה שנכתב בהם (ואני אפילו לא האמנתי בזאת), היו ברכות והשגים גדולים ומפוארים יותר שנועדו לי ולו רק על ידי ציות לאלוהים ולא דווקא על ידי התהלכות בגוף האדם.

תמיד הייתי מסוג האנשים שחשבו לעומק. פעם אחת ישוע אמר לי, "אתה אינך יכול לעשות כלום אלא אם כן אתה יכול לפתור את זה בראשך, נכון?" בעת ההיא, לא ידעתי מה לחשוב, ואמרתי, "בדיוק, אתה צודק, ישוע." אני יודעת שישוע לעג לי, ועתה אני יודע אני יכול לעשות דברים מבלי לפתור אותם בראשי.

תמיד הערכתי את מה שאלוהים עשה למעני. אני עדיין משתמש במוחי לקרוא וללמוד. אני עדיין חושב, אבל אני חושב על מעשי האלוהים - - הדברים הטהורים, הדברים הצודקים, הדברים היפים, הדברים האמיתיים, הדברים הכנים. כיום, אלו הדברים שמעסיקים את מוחי רוב הזמן.

אמץ את חייו

בכל מקרה, בזמן ששקלתי ללכת בדרכי האלוהים בצורה מושלמת ושתמיד אבצע את הדברים שירצו אותו, החלטתי אני מעוניין לעשות זאת. ואז גיליתי שאינני מסוגל לעשות זאת. זהו המקום שאלוהים נכנס אליו. אם תבצעו החלטה שאתם עוקבים אחרי ישוע האל, הוא יקח את חיידך.

אתם אינכם יכולים להחליט בפשטות לעקוב אחרי ישוע. הוא יצטרך להוביל אתכם. אתם תצטרכו לנטוש את חייכם ולקחת את חייו. אתם אינם מסוגלים לעקוב אחרי האל ישוע הקדוש בצורה הגשמית שלו. אתם תצטרכו להניח את גופכם למשכב דרך הרוח.

אם אינכם מעוניינים לעקוב אחרי ישוע תצטרכו לקחת את חייו לאחר שקם לתחייה. ללכת כמו שהוא התהלך על פני האדמה, מובל על ידי הרוח, לבצע את כל מה שירצה את האב, ולגרום לך שהאב תמיד ישמע אתכם. וכשתעשו זאת, הברכות, השלווה, וכל הדברים שיגיעו אליכם על ידי ציות לאל ישוע הקדוש יהיו הברכות הנפלאות ביותר וההשיגים הגדולים ביותר שחוויתם על פני האדמה.

פרק 5

עשה את רצון האב

בפרק 4 בספר של יוחנן, תלמידיו של ישוע יצאו אל העיר להביא אוכל. בעת שנעדרו, ישוע דיבר עם האישה ליד הבאר. כשהתלמידים חזרו עם האוכל, ישוע אמר ב- יוחנן 4:32:

אמר להם: "יש לי אוכל לאכול שאינכם יודעים." (פסוק 32)

אמרו התלמידים זה לא זה: "האם מישהו הביא לו לאכול?" (פסוק 33)

אמר להם ישוע: "מאכלי הוא לעשות את רצון שולחי ולהשלים את פעלו" (פסוק 34)

ישוע החליט לעשות את רצון האב במקום לאכול. האם אתם יכולים לומר, "אני לא רוצה לאכול; אני הולך לעשות את רצון האב; זה האוכל שלי," ולוותר על האכילה? האם תוכל לומר על כל דבר בחייך ולאמר, "אני הולך לעשות את רצון האב; זה האוכל שלי; זה הכוח שלי?" זו הדרך שהאלוהים יוביל אתכם.

המורה האהוב עליכם לתנ"ך יגיע לעיר, ואלוהים ישלח אתכם לעשות משהו אחר. יש נוצרים שרצים מסמינר אחד לשני, ממורה לתנ"ך אחד לשני. הם לא יודעים אם אלוהים רוצה שהם ילכו או לא. המורה האהוב עליהם מגיע, והם פשוט צריכים ללכת.

לעולם אל תעשה דבר או מישהו לאליל. דע זאת, האדם לא יחיה על ידי לחם בלבד, אלא על ידי כל מילה שתצא מפיו של אלוהים

אתם יכול לשמוע את אלוהים

פנה ליוחנן 5:17-20. אלה פסוקים שראויים לציון, והאנשים שמתכוונים ללכת אחרי האלוהים יצטרכו ללכת בהתאם להם. תפילתי לאמריקה ולעולם היא שאלוהים יפתח את העיניים והאוזניים של המין האנושי בכדי שאנשים יוכלו לשמוע ולציית לאלוהים.

אתם שואלים, "מדוע אתה חושב שאתה יכול לשמוע את אלוהים?" כל מה שאני יכול לומר לכם זה שאני יכול, ואני לא מתבייש לומר זאת. אלוהים הביא את חיי למקום שאני יכול לשמוע אותו ולציית לו. אם זה נשמע לך גאווה, אני מצטער. אבל אם אתם ענווים מספיק, לפחות תוכלו לומר שאם ישוע שמע את אלוהים, גם אני יכול.

אני יודע שחלק מהאנשים סביבי הם לפעמים מוטרדים בדרך בה אלוהים מוביל אותי, אבל זה אלוהים, והם לא מטרידים אותי. השליחות עובדת בצורה מושלמת, בדיוק כמו שהשליח ישוע עשה. בשליחות הזאת לא חסר כלום.

בנוסף, אלוהים אמר לי לפני שש או שבע שנים שהוא לא יתן לי לטעות, ואני מאמין לו. וכשאני המשכתי ללכת כמו שישוע הלך, אני רואה יותר ויותר בברור שהנוצרים לא צריכים להמשיך לחיות בחטא, לעשות טעויות, ליפול בטעות, בחסר האלוהים. ישוע לא עשה זאת, והוא לא רוצה שגם אתם תעשו.

ישוע התעלם מהשבת

יוחנן 5:17 מתחיל:

השיב להם ישוע: "אבי פועל עד עתה
וגם אני פועל." (פסוק 17)

מישום כך עוד יותר השתדלו להרוג אותו,
כי לא רק שהפר את השבת אלא גם אמר
שהאלוהים הוא אביו ועשה עצמו שווה
לאלוהים. (פסוק 18)

בפסוק 18 נאמר שהיהודים ביקשו להרוג את ישוע מכיוון שהוא הפר את השבת. אולם ב- לוקס 16:16, ישוע אמר הפרושים כי החוק והנביאים הוטפו עד יוחנן המטביל, אבל מאז הממלכה של האלוהים הוטפה.

ישוע התעלם מהשבת. הוא התעלם מעשרת הדיברות. מדוע? מכיוון שממלכת האלוהים הוטפה מאז יוחנן המטביל, לא החוק. הכנסיה האמריקאית צריכה להאמין בזה.

האם ידעתם שתחת החוק של משה, אם ישוע למעשה הפר את השבת, הוא היה צריך להענש? רק אנשים דתיים האמינו שישוע הפר את השבת. השבת הסתיימה בהטפת המלכות של האלוהים. זו הסיבה שישוע יכול היה לעשות מה שהוא עשה.

ישוע לא עשה דבר מעצמו

ב- יוחנן 5:19 ממשיך:

ענה ישוע ואמר להם: "אמן אמן אני אומר לכם, הבן איננו יכול לעשות דבר מליבו זולתי מה שהוא רואה את האב עושה. כל מה שעושה האב - - זאת גם הבן עושה כמוהו.

זאת אמירה צנועה: "הבן לא יכול לעשות דבר מעצמו."

זו הדרך בה התהלך ישוע על פני האדמה. הוא היה הבן של האלוהים. הוא היה המשיח. הוא היה אלוהים. לדברי יוחנן 5:18, הוא אמר שאלוהים היה אביו, והפך עצמו שווה לאלוהים.

אף על פי כן, למרות שישוע היה אלוהים, הוא לא עשה דבר מעצמו. שום דבר. הוא לא לקח את הברית הישנה והטיף, וגם לא עלינו לקחת את הברית החדשה ולהטיף.

הוא עשה רק מה שהאב אמר לו לעשות. הוא מעולם לא הטיף אלא אם כן האב שלח אותו.

מה אומר פסוק 19? "הבן לא יכול להטיף דבר ללא האב." אתם יכולים לומר, "זו אינה הכוונה." זו היא כן הכוונה: "הבן איננו יכול לעשות דבר מליבו זולתי מה שהוא רואה את האב עושה."

אל תעשה דבר מעצמך

המטיפים צריכים לראות את זה בלי האב, ההטפה שלהם היא לשווא. אתם לא יכולים לקרוא את הספר של מתי ולהטיף. אלוהים ישלח אתכם עם הרוח

ועם הפסוקים שהוא רוצה שתטיפו, ואז הוא יגרום לכם לומר את מה שהוא רוצה.

קלטות ההוראה שלי מעולם לא היו זהות. אין לי שום הערות. יש לי אך ורק המלצות מקראיות, מכיוון שאני לא יודע מה שאני הולך לומר על הפסוק עד שאני מתחיל להטיף. מדוע? מכיוון שאני לא יכול לעשות דבר בעצמי. ישוע לימור אותי זאת.

חלק מכם אמרו או שמעו שאלוהים נתן לכם כישרונות מסויימים כשנולדתם, ושהאלוהים רוצה שתשתמשו בכשרונות אלה כפי שהוא התכוון. ישוע לא הלך בדרך זו, ושגם אתם לא.

ישוע אמר ב- יוחנן 5:19:

.... הבן איננו יכול לעשות דבר מליבו זולתי
מה שהוא רואה את האב עושה:

אלוהים לימד אותי, "אתה לא יכול לעשות דבר בעצמך. הדבר היחיד שאתם יכולים לעשות זה להמשיך להתפלל, להאמין, ולתת לי הזדמנות לגרום לכך.

אלוהים יראה לכם את כל הדברים

ישוע ממשיך ב- יוחנן 5:19:

כל מה שעושה האב - - זאת גם הבן עושה
כמוהו. (פסוק 19)

כי האב אוהב את הבן ומראה לו את כל
אשר הוא עושה. ומעשים גדולים מאלה
יראה לו, עד כי תתפלאו; (פסוק 20)

"... האב אוהב את הבן, ומראה לו את כל אשר עשה..." בברית הישנה, בספר של עמוס, נכתב שהאלוהים אינו עושה דבר אלא אם כן הוא מגלה זאת לעבדיו, הנביאים. ישוע אמר שהאב הראה לו הכל. הראה לו את כל הדברים שהוא בעצמו ברא.

אם אלוהים יכול למצוא אדם על פני האדמה שיציית לו, יקשיב לו, ישרת אותו, יתפלל, ויחפש את פניו, אלוהים יראה לו את כל הדברים שהוא עושה דרך החיים של אדם זה.

אלוהים יקח אותך הרחק ככל שאתה מוכן ללכת. אתה מוכן להגיע למקום שאתה יודע שאתה לא יכול לעשות שום דבר מעצמך לפני שתהיה מסוגל לציית לאלוהים.

אנשים אומרים, "ובכן, אתה לא יכול לדבר כל הזמן על אלוהים." האם אתם יודעים מה זה אומר לי? אנשים אלו אינם מכירים אותו. הם לא יודעים שום דבר עליו. ב- יוחנן 5:20 אומר: "כי האב אוהב את הבן ומראה לו את כל אשר הוא עושה. ומעשים גדולים מאלה יראה לו, עד כי תתפלאו;" האב הראה לבן את כל הדברים שעשה. הוא יראה לנו. אם הוא לא יראה לנו, אנחנו לא אמורים לעשות זאת.

אל תהיה יותר מדי "רוחני"

עתה, פגשתי כמה אנשים שהיו כל כך "רוחניים" שהתפללו אפילו להכוונה – האם הם צריכים לאכול. שאלתי את האנשים הנ"ל אם ירצו לצאת לאכול ארוחת ערב, והם ענו, "אני צריך להתפלל להכוונה בנידון".

דבר זה אינו מטריד אותי אם אתה צועד עם הרוח, מכיוון שאולי אלוהים אינו מעוניין שתאכלו איתי. לאומת זאת, אם אני מזמין אתכם, ישנו סיכוי טוב שאלוהים מעוניין שתבואו. אני יודע, מכיוון שאלוהים אמר לי, "אני רוצה שתזמין את זה וזה לארוחת ערב."

ישנו אדם בכנסיית מיי החיים שבא ביום ראשון אחד בבוקר עם אישתו, ובזמן שסגדנו לאלוהים, אלוהים אמר, "הזמן את המשפחה הזו לארוחת צהריים." לאחר התפילה צעדתי לחלק האחורי, ושאלתי, "האם אתם מעוניינים ללכת לאכול ארוחת צהריים?" הם ענו, "כן". אני אמרתי, "ובכן, זה העונג של אלוהים."

הם יצאו לארוחת צהריים איתי. אלפי מבקרים ביקרו בכנסיה, שאותם לא הזמנתי לארוחת צהריים. המשפחה הזאת עדיין פוקדת את הכנסיה הזו.

איש אחר נכנס לאותה כנסיה, ובפעם הראשונה בה הגיע, אלוהים אמר, "קח אותו לארוחת צהריים." הזמנתי אותו לארוחת צהריים לדיברתי אליו במשך

שעה וחצי על אלוהים. הזמנתי אותו לארוחת צהריים פעמיים או שלוש ושיתפתי אותו בנושא ישוע.

הוא לא האמין לשום דבר. הוא לא נמצא פה היום. אלוהים נתן לאיש זה הזדמנות שיתכן שלעולם לא יקבל שנית.

מעשים גדולים מאלה

הבט על המשך יוחנן 5:20:

"... ומעשים גדולים מאלה יראה לו, עד
כי תתפלאו";

אם לאלוהים יש מסר בשבילכם, אל תתפלאו אם הוא מוביל אתכם הרחק ממקום כלשהו בכדי לדבר אליכם. באופן דומה, אם אלוהים שולח מישהו לדבר אליכם, אם אתם חכמים, אתם תקשיבו ותודו לאלוהים. אלו אינם המעשים של אותו אדם - אלו המעשים של האב. האב יראה לאותו אדם מה לעשות.

תנו לי לומר זאת, אף אדם שיקרא את הספר הזה או יקשיב לקלטות ההוראה שלי או יבוא לכנסיית "מיי החיים" יקבל משהו ממני. מה שתקבלו דרכי הם המעשים של האב שנעשים בתוכי. הוא מראה לי מה לעשות, או שלא אעשה זאת. לכן אל תאמר, "דוייל, אני רוצה להודות לך". תודה לאלוהים במקום. אני מודה על האדיבות שלכם, אבל אני מעריך יותר את הצייתנות שלכם לאלוהים.

שום דבר לא ישמח אותי יותר מלראות את כל האנשים שקוראים את הספר הזה הולכים בדרכי הרוח, מצייתים לאלוהים, מרחיקים את השטן, מרפאים את החולים, מחיים את המתים, מטהרים את המצורעים, הולכים בדרכים משגשגות, להטיף את הבשורה, ולגרום לאנשים לדבר באותה לשון. אם כל אשר תאמרו לי זה, "היי, דוייל", ותעשו את הדברים הללו, זה יהיה מספיק. שיכחו את השאר, מכיוון שאני אשב ואהלל את מה שאלוהים עשה בחייכם. זה יגרום לי לשמחה מרובה.

אני אינני זקן למחמאות שלכם. המחמאה הינה לראות את האותיות שלי הנכתבות בכם, ונקראות על ידי העולם. זה הדבר אותו ישוע עשה. כאשר אתם מקבלים לתוכם את הנצרות ומלכות האלוהים, לא תזדקקו לכבוד מבני האדם. כל מה שתזדקקו לו הוא כבוד האלוהים.

פרק 6

ישוע שפט כפי ששמע

ב- יוחנן 5:30 ישוע אמר:

"אין אני יכול לעשות דבר מליבי. לפי מה שאני שומע אני שופט. ומשפטי צודק, מפני שאינני מבקש את רצוני אלא את רצון שולחי."

אני זוכר בשנות ה-70, כשאלוהים התחיל להאדיר אותי כשליח ונביא, אלוהים החל לשפוט מתוך פי. הייתי מודאג, מכיוון שגדלתי בבית נוצרי, ואימי הכירה כמובן את מתי 7:1: "אל תשפטו למען לא תשפטו", כמו שרוב הבפטיסטים נוהגים.

אני יודע שאני עלול להסתבך בצרות בעת שפיטה, ואינני מעוניין בשום חלק בזה. לא הייתי מעוניין להיות מעורב בשיפוט האל את האנשים או כל אחד אחר.

ואז גיליתי שישוע אמר: "לפי מה שאני שומע אני שופט." מז שלמדתי ללכת בדרכי הרוח ולציית לאלוהים, אנשים ניגשו אלי עם אמירות מרדניות שונות, וביצעו כל מיני מעשים מרדניים, ואני מתעלם מדיבריהם וממעשיהם. ואז, לפתע, האדם הלא נכון יכנס לרוח הלא נכונה, וכוח האלוהים שבי יזנק מתוך ליבי, ובעת שאני שומע, אני שופט, ואני מדבר.

פעם אחת בשנות ה-70 המוקדמות, מטיף רוחני ואישתי ביקשו ממני ללמד את התנ"ך בכנסיה שלהם. וכך עשיתי. אדם שלמד באוניברסיטת ייל נוכח גם הוא בכנסיה. אדם זה חשב שאלוהים שלח אותו, אך אדם זה היה פשוט מיניסטר כרזמתי חופש לנפשו באמריקה, מתרוץ ומנסה למצוא את מקומו בעולם.

המטיף ואישתי רצו שאלמד בכנסיה שלהם, אך לא רצו שאלמד את כל דברי האלוהים. הם רצו שאלמד בדרכיהם.

שהייתי בחברתם יום אחד, ולפתע קול האלוהים יצא מפי, חד מחרב פיפיות, ונוף במטיף בעזרת עשר מילים בערך. האדם מאוניברסיטת ייל אמר, "אתה מכיל

מרירות רבה בתוכך. אתה צריך לסלוח לאנשים דתיים." אני חשבתי "ובכן, אם אעשה זאת, אעשה זאת."

אך אני ידעתי שמה שיצא מפי הגיע ממקום עמוק בתוכי, ואלוהים התחיל להטיף אליי: "זה לא אתה שמטיף. זה אני שמטיף מפיוך. זה אני שמטיף, ושופט את הרוח שבאנשים אלו."

מאז, בכל אירוע, המטיף ואישתו הסתבכו בצרות ברוב או בכל חייהם, מכיוון שניסו לעצור את תנועת אלוהים. אנשים שחושבים ולו רק לרגע אחד שהם יכולים להתנגד לתנועת רוח הקודש הם אינם אינטלגנטים במיוחד.

השפיטה של ישוע היתה הוגנת

הבט שוב ב- יוחנן 5:30:

.... לפי מה שאני שומע אני שופט. ומשפטי צודק, מפני שאינני מבקש את רצוני אלא את רצון שולחי.

ישוע הוא הדוגמא שלכם. זהו הנושא בו אנחנו דנים - איך הוא התנהל בעולם זה, איך הוא תיקשר עם האב, איך הוא תמיד הוביל על די הרוח, איך הוא תמיד ביצע את מעשי האב, איך הוא תמיד ידע שהאב תמיד שמע אותו, ואיך הוא תמיד עשה את הדברים שמרצים את האב. שפיטה היא הדברים אותם ישוע ביצע.

אם אתם מתהלכים עם הרוח, שפיטה תצא מפיכם. לעומת זאת, אם אתם מתהלכים כאחד האדם, השפיטה שלהם תהיה אנושית, ולא תהיה צודקת.

אם אתם מתהלכים ברוח, אז כמו שישוע אמר כאן:

... ומשפטי צודק, מפני שאינני מבקש את רצוני אלא את רצון שולחי (פסוק 30)

אם אתם מבקשים את רצון האב, השפיטה שלכם תהיה הוגנת, מכיוון שאם אתם מבקשים את רצונו, אתם תשפטו כפי שתשמעו.

השפיטה מתחילה בבית האלוהים

נוכחתי לדעת שכל מי שמציית לאלוהים, בין אם הוא שליח, נביא, מטיף, מורה, או מיניסטר אוונגליסטי, יביא לשפיטה צודקת מפיו. אתם יכולים לראות בפרק החמישי בספר של מעשי השליחים, שהשליח פטרוס שפט את חנניה ושפירה, והם מתו.

אתה יכול לראות ב- מעשי השליחים פרק 13 שאלימס, המכשף, ניסה להסיט את המושל של פפוס מהאמונה. פאולוס אמר, "ועתה הינה יד – יהוה בך; עיוור תהיה ולא תראה את אור השמש עד בוא מועד." והאדם היה מסנוור למשך עונה. כשהמושל ראה מה שקרה, הוא האמין, להיות מופתע מתורה האדון.

תוכל לראות בפרק 12 בספר של מעשי השליחים שהמלך הורדוס הרג את ג'יימס ורדף אחרי פטרוס. יום אחד הורדוס דיבר, ומלאך של האדון היכה אותו, והוא מת.

שפיטה היא לתיקון

שפיטה היא בפה של אנשי האלוהים. שפיטה היא לא לגינוי; היא לתיקון. עם זאת, תיקון יכול להגיע עד מוות, אם אנשים לא יהיו מוכנים לקבל את זה.

לא שמענו את זה שלימדו באמריקה. שמענו מטיפים שמנסים להאשים אותנו, מטיף, "לחזור בתשובה, או ללכת לגיהנום." זה לא על מה שאני מדבר. אני מדבר על ציית לרוח האלוהים.

תרשה לי לספר לכם משהו על רוח האלוהים. ב- פטרוס א' 4:17 אומר שהשפיטה מתחילה בבית האלוהים. השפיטה היא מיידית, וזה מתרחש כך שאנשים עלולים לחשוש מאלוהים.

השפיטה התחילה בבית האלוהים בארצות הברית של אמריקה. בשנת 1986, אלוהים אמר לי, "הדרך שהמטיפים האמריקאים לקחו הנפקות, זה בורות שקרצה לי. אבל כעת אני מצווה עליהם לחזור בתשובה בכל מקום." אם תבדוקו, אתם תמצאו שהבעיות הפיננסיות במינסטרים התחילו ב- ינואר 1986. ותוכלו לראות יותר מינסטרים עם בעיות אלא אם כן הם חוזרים בתשובה.

פרק 7

אלוהים לא ישליך אתכם

בפסוקים הבאים אני רוצה לראות ב- יוחנן 6:32-37. ישוע התחיל לדבר אל היהודים, מי שאל את ישוע איזה סימן הוא מתכוון להראות, שאולי הם יראו ויאמינו.

השיב להם ישוע: "אמן אמן אני אומר לכם, לא משה נתן לכם את הלחם מן השמיים אלא אבי נותן לכם את הלחם האמיתי מן השמיים, (פסוק 32)

כי לחם האלוהים הוא היוֹרֵד מן השמיים ונותן חיים לעולם. (פסוק 33)

אמרו אליו: "אדון, תן נא לנו תמיד את הלחם הזה." (פסוק 34)

אמר להם ישוע: "אני הוא לחם החיים. כל הבא אלי לא ירעב, והמאמין בי לא יצמא עוד. (פסוק 35)

אבל אמרתי לכם כי ראיתם אותי ובכל זאת אינכם מאמינים. (פסוק 36)

כל מי שהאב נותן אותו לי יבוא אלי, ואת הבא אלי לא אשליך החוצה, (פסוק 37)

אם הייתם באים בצניעות לאב בשם ישוע, האב יביא אותכם לישוע והוא יסלח לכם. וישוע לא ישליך אותך החוצה. תפסיקו לפחד שאתם תודחו.

ישוע מת למען האנשים שמתו בעברות ובחטאים שלהם. ישוע לא ישנה את דעתו וידחה אתכם אחרי שהוא מת למענכם. זה יהיה מגוחך.

למרות שזה מגוחך, גם חשבתי על זה. היו תקופות באמצע שנות ה-70 בהן ניסיתי לנתב את דרכי דרך בעיות רוחניות מסוימות, שלא הייתי בטוח מה

שאלוהים עשה איתי. היו לי הרבה אנשים דתיים שעזרו לשטן לשכנע אותי שאלוהים דחה אותי.

תודה לאל, שהיה לי מספיק שכל לקרוא בתנ"ך - להמשיך לקרוא אותו, ללמוד אותו, ולהאמין במה שאני יכול. אלוהים עזר בחוסר האמונה שלי. הוא עשה ניסים מתי שהייתי זקוק, והוא תמיד עודד אותי.

אני תמיד אעריך איך שאלוהים הוביל אותי בעזרת סימנים ונפלאות. בכל פעם שהיה נראה לי שאני לא אצליח במשהו, הוא היה מגיע עם סימנים מופלאים ופלאות. הייתי אומר, "אוי, כן, אלוהים עדיין איתי," ואני המשכתי להאמין באלוהים. כעת האמונה שלי הושלמה עד כדי שהמצב הפיננסי שלי היה בשגשוג ובריאות אלוהית ועוד ברכות. אני אמשיך בדרך זו מכיוון שזה הוא רצון האלוהים.

לחיות באמונתו

חבקוק 2:4 אומר לנו שיש חזון. החזון הוא: "הנה עופלה – ישרה נפשו בו וצדיק באמונתו יחיה," זה בעזרת האמונה באלוהים. ב- רומאים 1:16 אומר לנו שהבשורה היא "שהרי היא כוח האלוהים להושיע את כל מי שמאמין, את היהודי בראשונה וגם את הלא – יהודי" ואז, ב-רומאים 1:17 מצטט:

כי בה צדקת האלוהים מתגלית מתוך אמונה
לתכלית אמונה, ככתוב: "וצדיק באמונתו יחיה".

צדקת האלוהים מתגלה מאמונה לאמונה. ואז מה קרה? הצדיק יחיה באמונתו - - על יד אמונת האלוהים. כיצד אנחנו מקבלים את האמונה הזאת?

ב- רומאים 10:17 אומר לנו שהאמונה באה על ידי שמיעת הבשורה של ישוע המשיח.

כל זה ברור מאוד ומקראי לחלוטין. לעומת זאת, אם יש משהו בינלאומי שאני מזהה, זו הצורה הדתית לבקשת כסף. אני לא הייתי בשום מקום שאנשים דתיים הבינו בכסף.

אני מעולם לא ביקשתי גסף. אני לעולם לא אומר לאנשים שאני צריך כסף. אלוהים רוצה שאני אלמד אתכם להפסיק להתחנן לכסף, גם כן. להפסיק לבקש כסף, והתחילו להאמין באלוהים. אם תחפשו את מלכות האלוהים וצדקתו

ותתפללו על הבעיות הפיננסיות עד שאלוהים יספק אתכם, כמו שאני למדתי לעשות, הכסף יבוא לידי ביטוי בכל פעם.

כנסיית אמריקה והעולם למדו על ידי קבצנים להיות קבצנים. זה מדוע שהנוצרים תמיד מתחננים לכסף. הסיבה שאתם תמיד מבקשים כסף היא שאתם לא עושים את רצון האב.

אני לא חייב לבקש כספים. תנו לי לומר לכם, אני לא אחד הילדים המועדפים של אלוהים. אני אחד שמציית לו, מכיוון שאני מציית לו, החיבה מציפה אותי. אנשים דתיים צריכים להפסיק להתקשר לאנשים, לכתוב לאנשים, ולבקש מאנשים להתפלל על צרכיהם.

אני לא מספר לאף אחד על הצרכים שלי. אני לא צריך לספר. אתם לא צריכים להתפלל על צרכי. במקום זאת, תתפללו שאדבר באומץ כפי שאני צריך לדבר, כפי שאתם הודרכתם ב- אפסים 6:20. ואז תציית לאלוהים.

ישוע לא יאבד דבר

ישוע המשיך ב- יוחנן 6:38:

כי ירדתי מן השמיים לא לעשות את רצוני שלי אלא את רצון שולחי.

זו הסיבה שישוע בא. הוא אלא בא לעשות את רצונו, אבל את רצון של מי ששלח אותו.

ב- יוחנן 6:39 ממשיך:

וזהו רצון שולחי: שלא יאבוד לי איש מכל אשר נתן לי, אלא שאקים אותו ביום האחרון. (פסוק 39)

הן זהו רצון אבי: שכל הרואה את הבן ומאמין בו יהיו לו חיי עולם ואני אקים אותו ביום האחרון. (פסוק 40)

אתם רואים את זה? "... שלא יאבוד ..." רצון האב הוא שאתה לא תהיה אבוד. האם אתם יכולים להאמין בזה? אם אתם מאמינים בזה, למה אתם כל כך לחוצים שאם תהיו אבודים? אלוהים לא מאבד אנשים. אנשים מאבדים את

אלוהים. הם לא עוקבים אחריו. הם לא מקשיבים לקולו. הם לא מקשיבים לדבריו. הם עושים מה שהם רוצים.

אני בשום אופן לא אשליך אותי

בשנות ה-70 המוקדמות, בזמן שאף אחד לא עודד אותי, אני עודדתי את עצמי בעזרת יוחנן 6:37:

... ואת הבא אלי לא אשליך החוצה.

מצאתי את הפסוק הזה, ונאחזתי בו. אמרתי, "ובכן, אני בא אליך, ישוע, ואתה לא יכול להשליך אותי החוצה, מכיוון שאמרת שאתה לא תשליך אותי. אני מאמין לך, ואני אשיג את הניצחון במצב הזה. אני לא יהיה מובס."

אני לא יכול לספור את מספר הפעמים שהתפללתי בפסוק הזה. אבל אתה חייב להאמין לזה. אם אתה תאמין לזה, אתה תתפלל לזה.

אתה לא תאמר, "הו אלוהים, מה אתה עושה לי, עוזב אותי פה ככה?" אין זה אלא ספק וחוסר אמונה ולב קשה.

אם אתם מאמינים באלוהים, אתם תתפללו בפסוק 37. תאחזו בפסוק הזה כשכל השאר נכשל. אם אתם מאמינים באלוהים, תאמרו לישוע, "כל אחד שיבוא אליך, אתה לא תשליך אותם החוצה." ממשיך, ב-יוחנן 6:40 אומר: ישוע "לא יאבד דבר, אבל יקום לתחייה שוב ביום האחרון."

הבט ב- יוחנן 6:40:

הן זהו רצון אבי: שכל הרואה את הבן ומאמין בו יהיו לו חיי עולם ואני אקים אותו ביום האחרון."

אם אתם מאמינים בישוע, הוא לא יאבד אתכם. אתם לא תשארו לבד. ישוע לא פחד שהאב יאבד אותו, וישוע לא יאבד אתכם. אבל אתם חייבים להאמין בו.

פרק 8

תורת ישוע היתה של אלוהים

רציתי להראות לכם עוד כמה פסוקים שמתארים כיצד ישוע הציג את עצמו על פני האדמה.

נתחיל ב- יוחנן 7:14:

בחצי ימי החג עלה ישוע לבית המקדש ולימד.

אחיו ואחותו היו רודפים אחריו, והיו אומרים לו שהוא צריך לעשות את עבודתו בגלוי. הו אאמר להם ב- יוחנן 7:6, "הזמן שלי עדיין לא הגיע." הם הלכו לירושלים, ואחרי שהם עזבו, הוא הלך בעקבותיהם.

הרוח עושה את עבודה

הם לא האמינו מי שהוא היה. אחיו אחותו לא הכירו בו כבן האלוהים. אתם יכולים לתאר לעצמכם שאם גרים בבית עם ישוע? אם החיים יכולים להשפיע על משהו, חייו של ישוע ללא ספק היו אמורים להשפיע על אחיו ואחותו להאמין שהוא היה המשיח. ועדיין הם לא האמינו לו.

אתם רואים, זאת רוח האלוהים היא שעושה את העבודה. זה לא בשרך, או החיים שלך. אתם צריכים להבין שאתם לא יכולים להיות מספיק טובים בכדי להשפיע ע אנשים.

יוחנן 16:8-10 אומר לנו שרוח הקודש שיכנע אותנו לחטא, צדיקות, ושפיטה. זאת לא העבודה הטובה שאתם עושים או הפנים המחייכות. אין שום דבר רע בפנים המחייכות שלכם; אתם פשוט לא תוכלו לשכנע אנשים בזה. זאת היא עבודת רוח הקודש.

הבט ב- יוחנן 7:15:

תמהו היהודים ואמרו: "היאך זה יודע ספר בלי שלמד?"

ישוע מעולם לא היה בסמינר, הוא מעולם לא ישב ליד שום רגלי גבר. הוא למד על ידי האב. התורה שהיתה לו היתה תורת האב.

ישוע הוא הדוגמא שלי. ישוע לא היה הפרוש. הוא לא היה צדוקי. הוא לא היה הרודיאני. הוא ויתר על כל הפרושים, הצדוקים, והדת של ההרודיאנים וכל המסורת של בני האדם. הוא לא לימד את תורתם. הוא הרגיז אותם. עובדה, אם תלמדו את התנ"ך, תוכלו לראות איך האב שלח את ישוע היום שבת להרגיז ולהתגרות בפרושים, בצדוקים, ובהרודיאנים.

אתם יודעים מה אלוהים עושה היום? הוא מתגרה באנשים הדתיים במילים, סימנים, ונפלאות. הסיבה שאין לי בעיה להשאר עם ערכים עצמאיים כי ישוע היה עצמאי. אני לא קשור על ידי הדת הלאומית. הדת הלאומית היא לא עכשיו, היא מעולם לא היתה ולא תהיה של אלוהים. ככל שתקדימו ותוותרו על הערכים ותעזבו, יהיה לכם יותר טוב.

התורה היא של אלוהים

יוחנן 7:16 ממשיך:

השיב להם ישוע ואמר: "תורתי אינה שלי
כי אם של שולחי.

המילה "תורה" פירושה "הוראה." "תורתי (הוראה) אינה שלי, אבל של מי ששלח אותי."

הבט 7:17:

הרוצה לעשות את רצוני ידע אם תורתי
מאלוהים היא או אם מעצמי אני מדבר.

הפסוק הזה שיכנע אותי בשנות ה-70 שאם אני אעשה את רצון האב, אני אדע את תורתו של ישוע האל. אם זה להיות מאלוהים או לא. הדרך היחידה שאתם תוכלו לדעת שהתנ"ך אמיתי היא זה לעשות את רצון האב.

הסיבה שאתם לא מאמינים בתנ"ך - הסיבה שהתנ"ך לא עובד בחייכם, היא שאתם מעולם לא עשיתם את רצון האב. אם תעשו את רצון האב ותולכו על ידי הרוח, תדעו שהתורה שאני מלמד היא תורה האב.

כשהתחלתי לראות כיצד ישוע הלך, אמרתי, "בסדר, ישוע. קח את חיי ותוביל אותי. אני לא מתכוון להתאמץ ולעשות דברים בעצמי. אני רוצה שאתה תוליך אותי." "הו אעשה זאת, וגיליתי שזה תמיד עובד. מה שאני מלמד זה לא שלי. כמו ששמעתי, אני אדבר.

חפש את תהילתו של מי ששלח אותך

יוחנן 7:18 מצטט:

המדבר מתוך עצמו מבקש את כבוד עצמו,
אבל המבקש את כבוד שולחו נאמן הוא
ואין עוולה בו.

אין חוסר צדק באדם שרק רוצה לכבד את אלוהים.

גברים ונשים שרוצים לקבל כבוד על ידי
גברים ונשים שרוצים לקבל כבוד מארגונים, כבוד של ערכים, או כבוד של מיניסטרים
אחרים.

ישוע אמר שאם אתם תחפשו את כבוד האלוהים, תפארתו ורק את שלו, תנו לו
להתפאר בכל סיטואציה, אין בכך אי - צדק.

האם יש בכם אי - צדק? האם אתם אוהבים ללכת בדרך שלכם? האם יש
לכם תוכנית מוגדרת בכנסיה, או שיש לך את הרצון של האב? האם יש לך את
רצון האב, או שיש לך את שלך?

אם יש לכם את הרצון שלכם, אתם מלאים בחוסר צדק. אם אתם מלאים
בחוסר צדק, אתם תהיו בצרות איפשהו בדרך. כנסיית אמריקה חייבת לחזור
בתשובה. עליכם להכיר בכך שהיא היתה מרדנית, והיא חייבת להגיע לישוע.

אם אתם מחפשים את תהילתו של אלוהים, אתם אמיתיים, ואין בכם שום אי
- צדק, אם אינכם מחפשים את כבוד האלוהים - - אם אתם רוצים ללכת בדרך
שלכם ולקבל את הכבוד של האדם, אתם לא אמיתיים, ואתם מלאים בחוסר
צדק. ככל שתקדימו לקבל את זה, כך תוכלו להיות טובים יותר.

הציגו גופכם קורבן חי

זה מפחיד, האם ידעתם את זה? אתם אומרים, "נו מה אם אני לא אמיתי?" אתם תצטרכו לדבר עם אלוהים על זה. אלוהים יכול להפוך אתכם לאמיתיים, אם אתם מוכנים להצניע את עצמכם ולהציג גופכם-----קורבן חי לאלוהים.

תאמרו לאלוהים, "אלוהים, אתה יודע שאנחנו רוצים בדרכנו שלנו. אתה יודע שאנחנו רוצים את התהילה שלנו. אתה יודע שאנחנו רוצים את כבוד האדם ולא שלך." אלוהים יאמר, "בוואי, אני יודע את זה. ועכשיו שאתם מודים בזה, אני יכול לעשות משהו איתכם."

מעולם לא הייתי כל כך מופתע כמו שהייתי ביום שאלוהים הראה לי א הפסוקים האלה. אין אי צדק באדם שתמיד מחפש את תהילת אלוהים.

חיפוש אחר תהילתו של אלוהים היא הדרך היחידה ללכת. אתם יודעים מדוע? זאת הדרך שישוע הלך. האם אתה מוכנים לשאר?

זו הדרך שאנחנו אמורים ללכת. אנחנו אמורים ללכת כמו שהוא הלך, אם נשאר בו.

אתם אומרים, "זה מאוד קשה." לא, זה בלתי אפשרי, אתם צריכים להציג גופכם ----- קורבן חי לאלוהים ותתנו לו להוביל אתכם. אתם לא יכולים לעשות זאת לבד. זו הסיבה ששום בשר לא הולך להתפאר בנוכחותו.

אני מצטער לנטות אתכם כל כך בפעם אחת. לא, אני לא. אני אומר לכם שהדבר הגדול ביותר שיכול לקרות לכם אי פעם הוא ללכת אחרי אלוהים.

פרק 9

ישוע היה אור

הבט ב- יוחנן 12:44:

קרא ישוע ואמר: "המאמין בי, לא בי הוא מאמין
אלא בשולחי."

אם אתם מאמינים בישוע האל, אתם מאמינים באב.

הרואה אותי רואה את שולחי. (פסוק 45)

ישוע אמר אם אתם רואים אותו, אתם רואים את האב.

אני אור, אל העולם באתי כדי שכל המאמין בי
לא ישכון בחושך. (פסוק 46)

ישוע היה אור והוא אור. דבר האלוהים הוא האור, ואתם לא צריכים להשאיר
בחושך. אלוהים יוביל אתכם מחוץ לחשכה ויביא אתכם לאור הנפלא שלו.
קורינתים ב' 4:4 אומר לנו שהבשורה היא האור המופלא.

המשך עם יוחנן 12:47:

איש השומע את דברי ואינו שומר אותם,
אינני שופט אותו; כי לא באתי לשפוט את
העולם, אלא להושיע את העולם. (פסוק 47)

מי שדוחה אותי ואינו מקבל את דברי, יש
השופט אותו. הדבר אשר דיברתי הוא ישפוט
אותו ביום האחרון. (פסוק 48)

ישוע לא ישפוט אתכם. עם זאת, אם אתה ואני לא מאמינים לדבריו, יש לנו
שופט. המילים שהוא דיבר ישפטו אותנו. כאשר אתה ואני נדחה את דברי
אלוהים, המילים האלה ישפטו אותנו.

הושע 4:6 אומר:

נדמו עמי מבלי הדעת כי—אתה הדעת מאסת
ואמאסאך מכהן לי ותשכח תורת אלוהיך אשכח
בניך גם—אני;

הידע שהאנשים דחו הוא ידיעת אלוהים. אינכם יכולים לדחות את דברי
האלוהים. אז קבלו את המילה, האמינו למילה. לכו במילה, ואל תתנו לשטן
לגנוב אותה מכם.

השיפוט יבוא

בחדש יולי 1985, התפללתי יום אחד, והאב אמר לי שאמריקה לא יכולה
להבדיל בין היד הימנית לבין השמאלית שלה. הוא הראה לי בחזון מיגדל
שנראה כמגדל בבל. הוא אמר לי שהמגדל מייצג בלבול, וזו היתה הכנסיה שלו.

אמרתי לו, "אדון, אני לא יכול לקבל את זה שהכנסיה שלך מבולבלת
לחלוטין." אמרתי לו שאני צריך לראות כמה כתבי קודש לצורך אישור, והוא
אמר, "קרא את הספר של יונה."

כך עשיתי, וכשהגעתי לסוף הספר, הפסוק האחרון אמר שישנם יותר מ-
120.000 אנשים שגרים ב"נינווה" שלא יכלו להבחין בין יד ימין ליד שמאל
שלהם. אלוהים שאל אותי, "אתה חושב שזה בלבול?" אמרתי, "אני חושב."
הוא אמר, "ובכן, זו הכנסיה שלי."

ואז הוא אמר לי, "אני הולך לשפוט את אמריקה בפה שלך." באותה תקופה,
אני לא הבנתי, אבל סוף סוף ראיתי שכמו שדיברי אלוהים יצאו מתוך הפה שלי,
מתרחש השיפוט.

אני לא צריך להיות נוכח בכדי שהשיפוט יתקיים. אנשים לא צריכים לשמוע
אותי מדבר. דברי אלוהים יתחילו לשפוט ולתקן כשהם דוברים. אלוהים יגרום
לאנשים לבוא פנים מול פנים עם דבריו.

אתה אומר, "אני לא מאמין בזה." ובכן, גם אני לא האמנתי. אבל אתם
יכולים לפנות ליחזקאל 11:13 ולראות שרוח אלוהים הרימה את יחזקאל,
הראתה לו 25 נסיכי ישראל, ואמרה לו לנבא נגדם. כאשר יחזקאל ניבא, אחד
מהנסיכים מת. אם אינכם מאמינים שדבר אלוהים נשפט, קרא את התנ"ך.

האב עושה את העבודות

יוחנן 12:49 ממשיך:

כי לא מעצמי דברתי, אלא האב אשר שלחני
הוא ציווני מה שאומר ומה שאדבר.

האב אמר לישיוע מה עליו לומר ומה עליו לדבר.

ואני יודע שמיצוותו חיי עולם. לכן את אשר אני מדבר, כפי שאמר לי
האב כך אני מדבר. (פסוק 50)

ב- יוחנן 14:10, ישוע אמר:

האינך מאמין שאני באב והאב בי? הדברים
שאני אומר לכם אינני אומר אותם בעצמי;

האב השוכן בי, הוא עושה את מעשיו.

המילים אינם של ישוע. האב נמצא בתוכו, והוא נמצא בתוך האב. האב השוכן
בתוכו עושה את העבודות. וגם, זה האב שבתוכי הוא זה שעושה את העבודות.
אתם רואים, אתם ואני אמורים ללכת כמו שישוע הלך.

המדד של קומתו של ישוע

המילים שיוצאות מליבי הן תורת האב. אני לא מלמד אתכם; האב עושה. אני
לא מתנה בשבילכם. המדד של קומתו של ישוע בתוכי היא המתנה בשבילכם.
אני כלי אדמה שנותן למתנה זו לעבוד.

הכנסיה צריכה להפסיק לחשוב שמטיפים הם מתנות לכנסיה. גם, המטיפים
צריכים להפסיק לחשוב שהם מתנות. מטיפים יגידו, "אל תיגעו בי." הם פשוט
חימר. אני צפיתי בהם. משהו הלך לידם והם אמרו, "למה נגעת בי?"

אתם יכולים לגעת בי בכל עת שתמצאו. אתם תתאכזבו מאוד, אם כי רוח
הקודש תרצה לתת לכם הلم (שוק). חימר לא משרת הרבה.

זה מוריד ממכם את כל האחריות כשגיליתם שאתם בסך הכל חימר – רק
כלי אדמה. בנוסף, אלוהים יברך אותך ע להיותך כלי. כך הלך ישוע.

פרק 10

ישוע הצניע עצמו

מיד לפני מותו של ישוע, קבורתו, וקומתו לתחייה, הוא הלך להר הזיתים עם תלמידיו, הבט ב- לוקס 22:39-46:

כאשר יצא הלך כמנהגו אל הר הזיתים וגם תלמידיו הלכו אחריו. (פסוק 39)

בהגיעו למקום אמר להם: "התפללו שלא תבואו לידי נסיון." (פסוק 40)

ישוע אמר להם להתפלל, התפילה מרחיקה אתכם מהפיתוי.

פסוק 41 ממשיך:

הוא פרש מהם כמרחק של ידוי אבן, כרע על ברכיו והתפלל לאמור: (פסוק 41)

"אבי, אם תרצה, העבר נא מעלי את הכוס הזאת. אך אל יהא כרצוני כי אם כרצונך." (פסוק 42)

אנשים דתיים הפריעו לי במשך שנים מללמד זאת במדוייק. הם לא אחראים, עם זאת – אני. אני אחראי שהייתי כזה עיוור שאפשרתי להם.

ב- פסוק 42, כאשר הוא כרע על ברכיו, ישוע אמר, " ... אבי, אם תרצה, העבר נא מעלי את הכוס הזאת. אך אל יהא כרצוני כי אם כרצונך." ישוע סבל בזמן שהתפלל את התפילה הזאת. זכור כי ב- עברים 2:18 אומר שישוע סבל שהתפתה. לפני התנ"ך, הפעם היחידה שאתם סובלים היא כשאתם מתפתים לא להאמין לאלוהים.

ב- עברים 2:10 אומר שישוע נעשה מושלם בזכות הסבל. ב- עברים 5:8 אומר שהוא למד לציית בזכות הסבל. ישוע חווה כל פיתוי, ואז הוא נכנס לצלב.

ב- מרכוס 14:33-34, סיפור נוסף על אירוע זה, ישוע אמר כי נשמתו הייתה כבדה והיתה עצובה עד מוות. הכבדות היתה עליו. ב- לוקס, הוא אמר. "אבי, אם תרצה, העבר נא מעלי את הכוס הזאת. אך אל יהא כרצוני כי אם כרצונך."

בין אם אתה מקבל זאת או לא, זה היה מעשה של ענווה על ידי ישוע.
ב- פיליפים 2:8 אומר:

השפיל עצמו, וציית עד מוות, עד מוות בצלב.

ישוע הצניע עצמו, ואמר: " ... אם תרצה, העבר נא מעלי את הכוס הזאת. אך אל יהא כרצוני כי אם כרצונך."

היו שלוש או ארבע פעמים בחיי שהייתי צריך לקבל החלטות קשות מאוד, ובכל פעם אמרתי, "אבי, אני מתחייב לך בזה. אם טעיתי – אם זה רצונך שאעשה משהו אחר, בסדר; אם לא, בסדר. עם זאת הרצון שלך ייעשה." האב אישר את החלטתי בכל פעם מחדש. הרשו לי לומר לכם זאת: רצון האב הוא להטיף לכם את הבשורה, והבשורה הזו לא תיכשל.

מלאכים יחזקו אתכם

כעת, הביטו ב- לוקס 22:43:

אז נראה אליו מלאך מן השמיים וחיזק אותו.

אם תצטרכו חיזוק, מלאך יבוא ויחזק אתכם. איך אני יודע? כי מלאך חיזק את ישוע. אם ישוע היה צריך שהמלאך יחזק אותו, עד כמה אתם חושבים שאנחנו צריכים מלאכים שיחזקו אותנו? ייתכן שנצטרך שניים או שלושה. מלאך בא מנהשמיים וחיזק אותו. כשאתם זקוקים לכוח, תודו לאל שמלאכי האל יחזקו אתכם.

אלוהים מינסיטר את זה אלי פעם אחת. הוא אמר, "אני מתכוון לשלוח אלכם מלאכים ש----- אליכם ויחזקו אתכם." נדהמתי, חשבתי, למה אתם מתכוונים, מלאכים ----- אותי? אני לא יכול אפילו לראות מלאכים." ובכן, בוודאי איכם יכולים לראות מלאכים עד שאתם תאמינו באלוהים.

אם אתם מאמינים באלוהים, לא יהיה לכם אכפת אם אתם רואים מלאכים. כשאתם חלשים, אם בא אליכם מלאך ומשרת אתכם ותתחזקו, לא יהיה אכפת לכם אם ראיתם אותו או לא.

תהיה כמו העיור ב- יונן 9. הפרושים אמרו לו שחוטאים לא יכטולים להרפא. הוא אמר, "אם האיש הזה חוטא או לא (מדובר בישוע) אני לא יודע. דבר אחד אני יודע - הייתי עיור, ועכשיו אני רואה." הוא יכול היה להוסיף, "גם אם הוא חוטא, הוא עשה יותר מאשר אתה יכול לעשות."

ישוע היה בתחרות

הבט ב- לוקס 22:44:

וכבוא עליו חבלי מוות התפלל ביתר
חזקה

זאת הדרך בה ישוע התפלל. המילה "ייסורים" באה מהמילה היוונית - אגוניה - שפירושה "תחרות". אלוהים אמר לי פעם, "תכנס לתחרות בתפילה. כך אחיך התפלל."

וכבוא עליו חבלי מוות התפלל ביתר חזקה
וזעתו היתה כנטיפי דם יורדים על הארץ.
(פסוק 44)

מעולם לא הייתי בתחרות מהסוג הזה. טרם חוויתי תפילה בדרגה כזאת.

התפלל, שמא תיכנס לפיתוי

לסיום, הבט ב- לוקס 22:45 ו-46:

לאחר שקם מן התפילה ניגש אל התלמידים
ומצא אותם ישנים מיגון. (פסוק 45)

שאל אותם: "למה אתם ישנים? קומו והתפללו
כדי שלא תבואו לידי ניסיון." (פסוק 46)

ישוע אמר להם שוב כיצד להישאר מיחוץ לפיתוי – להתפלל. אם תתפללו, זה לא משנה
כיד השטן יפתה אתכם; אתם לא תיכשלו.

אם לא תתפללו, אתם פשוט פיתוי המחפש מקום לקרות. האמינו לי, זאת אמת.
כשאתם מתפללים, אתם לא תיכשלו. המלאכים יחזקו אתכם, ותוכלו לעמוד בפיתוי.

ישוע עשה את רצון האב. היתה לו תקשורת מושלמת עם האב, והוא עשה רק את
הדברים שראה את האב עושה. הוא הובל על ידי הרוח, ונשמתו וגופו נעשו צדיקים על
ידי אמונתו וצייתנותו.

ישוע הצניע עצמו וציית לאב עד למוות, אפילו למוות של הצלב. ומכיוון שישוע
ציית לאב והאמין בבשורה, אתם ואני מסוגלים ללכת אפילו כמו שהוא הלך.